

ธรรมบุญชีวิต... ดีใจน !

โดย

พระราชธรรมนิเทศ (พระพยอม กัลยาโณ)

ชื่อหนังสือ ธรรมานุญชีวิต...ดีไหน !

ISBN : ๙๗๘-๖๑๖-๙๑๒๕๓-๕-๘

เรื่อง พระราชธรรมนิเทศ (พระพยอม กัลยาโณ)

เจ้าของ มูลนิธิสวนแก้ว, องค์การสาธารณประโยชน์
 ต.บางเลน อ.บางใหญ่ จ.นนทบุรี

ออกแบบสิ่งพิมพ์

สำนักงานวารสารกัลยาโณ (ดีกัลยาโณ)

หมู่ ๑ ต.บางเลน อ.บางใหญ่ จ.นนทบุรี ๑๑๑๔๐

โทร. ๐ ๒๙๒๑ ๕๐๒๓ # ๑๑๐

www.kanlayano.org, Email : kanlayano@gmail.com

Computer Graphics

ว.จิณณโสตะถี

พิมพ์ที่ ชนากานต์ พรินติ้ง

โทร. ๐ ๒๔๓๔ ๕๑๔๓

พิมพ์ครั้งที่ ๑ พ.ศ.๒๕๕๖ จำนวน ๑๐,๐๐๐ เล่ม

หนังสือธรรมนุญชีวิต...ดีโชน ! ของหลวงพ่อยอดม
กลุยาโณ แห่งวัดสวนแก้ว เล่มนี้ เนื้อหาลำคัญอยู่ที่การสร้าง
หลักพรหมวิหารภายในจิตใจ เพื่อให้เป็นสมาชิกที่ดีของสังคม
ประพฤติตนอยู่ในระเบียบวินัย เคารพกติกา พร้อมกับเสนอแนวทาง
ออกชุดความคิดของคนไทยที่อยู่ในภาวะติดกับดักความคิด
ด้วยความเกลียดชัง ความกลัว ความไม่รู้อย่างถ่องแท้ แบ่งแยก
กันอย่างชัดเจน จนเกิดวิกฤตของประเทศชาติในขณะนี้

ด้วยธรรมเมตตาและปรารถนาดีต่อเพื่อนมนุษย์และสังคม
ไทยให้สงบร่มเย็นโดยเร็ว หลวงพ่อท่านกล่าวไว้ว่า “ธรรมนุญชีวิต
ถ้าทุกคนประพฤติให้มันถูก มันดีซะ มีชีวิตล้ำเลิศซะ มี
ชีวิตสมบูรณ์อยู่ในศีลธรรมซะ ก็จะนำชีวิตสู่จุดหมายโดยที่
แทบไม่ต้องไปเรียนรู้ เรื่องธรรมนุญฉบับไหน ? หน้าไหน ?
บรรทัดที่เท่าไร ? มาตราที่เท่าไร ?”

ที่สุดของความดีงามและประเสริฐ หวังว่า หนังสือธรรมนุญ
ชีวิต...ดีโชน ! เล่มนี้ จะเกื้อกูลสติปัญญาของคนในสังคมไทย
ได้รู้จักหน้าที่และการดำรงชีวิตอยู่ในศีลในธรรม ช่วยปราบความ
โง่เขลาของตัวเอง...ดีกว่าคอยให้คนอื่นมาปราบ สำเร็จดังใจหวัง

คณะผู้จัดทำ

๑	ธรรมเนียมชีวิต.....	๕
๑	จริยธรรมเชิงลบ.....	๗
๑	ระบบทักษิณกับระบบสุเทพ.....	๘
๑	สมาชิกที่ดีของสังคม.....	๑๑
๑	แพ้เป็นพระ ชนะเป็นมาร (เทพ).....	๑๗
๑	หัดเป็นคน...วางใจเฉย.....	๒๐
๑	เลือกข้างได้.....	๒๓
๑	มีเมตตา...ต้องแสดงออก.....	๒๕
๑	อยู่ด้วยกัน...ต้องสงเคราะห์กัน.....	๒๘
๑	โทษแม่ คำที่แม่ อย่าไปลงที่ลูกเลย.....	๒๙
๑	ถ้าพระพยอมเล่นเฟสเป็น...คงปวดหัวกว่านี้.....	๓๐
๑	อาเพศของสังคม.....	๓๒
๑	พยายามพึ่งตนเองให้ได้.....	๓๔
๑	ลักษณะของคนที่พระพุทธเจ้าตรัสไว้.....	๓๖
๑	คิดแบบนี้...วงจรอุบาทว์ก็เกิดขึ้น.....	๓๙
๑	คนผู้นำรัฐ.....	๔๔
๑	อหิงสา...แบบนี้หรือ ?.....	๔๔
๑	ข้อดี...ของการมีพระน้อย.....	๔๗
๑	หยุดทะเลาะกันเถอะ !.....	๔๙
๑	เนื้อแท้ของทศพิธราชธรรม.....	๕๒
๑	อคติ (ลำเอียง).....	๕๕
๑	ตระกูลสัมมาทิฐิ (มันคงทางศีลธรรม).....	๕๗
๑	สี่เท้ารู้พลาด นักปราชญ์รู้หลัง.....	๖๐
๑	มาตรฐานเดียว : ชีวิตอยู่ในศีลในธรรม.....	๖๒
๑	ธรรมเนียมชีวิต : สะอาด สว่าง สงบ.....	๖๕
๑	ริสอร์ทธรรมะ.....	๖๗
๑	กลัวชั่ว/บาป : เป็นธรรมะชั้นเยี่ยม.....	๗๒
๑	คนจะตาย...เพราะความไม่กลัว.....	๗๓
๑	ฝึกพลังจิต.....	๗๔

ธรรมานุชีวิต... ดีไฉน !

ธรรมานุชีวิต...ดีไฉน !

👍 ธรรมานุชีวิต

วันรัฐธรรมนูญ มีท่านเจ้าคุณประยุทธ์ หรือท่าน
พระพรหมคุณาภรณ์ (ป.อ. ปยุตฺโต) ท่านได้แต่งหนังสือ
ไว้เล่มหนึ่ง

ใครเคยอ่านบ้าง ? หนังสือเรื่อง “ธรรมานุชีวิต”
(ไม่เคยอ่านเลย) เทคนึ่กับคนหูตาอาภัพอีกแล้ว

ท่านเขียนบทนำไว้อย่างนี้ คนปัจจุบันจำนวน
มากมองชีวิตทุกวงการ เป็นการต่อสู้ระหว่างผล
ประโยชน์และความขัดแย้งกัน เกิดเป็นฝักฝ่าย จะ

“ธรรมานุชีวิต...ดีไฉน !” โดย...พระราชธรรมนิเทศ (พระพยอม กลฺยาโณ)
บรรยายธรรมแก่ประชาชนทั่วไป ณ ลานธรรม วัดสวนแก้ว จ.นนทบุรี
วันที่ ๑๐ ธันวาคม ๒๕๕๖

ธรรมานุชีวิต...ดีไฉน !

เป็นตั้งแต่ฝ่ายนายจ้าง-ลูกจ้าง รัฐบาลกับราษฎร
ฝ่ายค้าน คนมั่งมีกับคนจนมาต่อสู้กัน รัฐบาลกับ
ฝ่ายค้านก็สู้กัน และแม้แต่หญิงกับชาย หรือลูก
กับพ่อแม่ เมื่อคนถือเอาทรัพย์สินและอำนาจเป็นจุด
หมายของชีวิต สังคมก็เลยกลายเป็นสนามต่อสู้
ระหว่างผลประโยชน์ส่วนตัว และที่ขัดแย้งกัน เรา
ก็เลยต้องเที่ยวหาจริยธรรม สำหรับมาปกป้องผล
ประโยชน์เหล่านั้น

👍 จริยธรรมเชิงลบ

นี่คือ “จริยธรรมเชิงลบ” กล่าวคือ สังคมยึดหลักผลประโยชน์แบบเห็นแก่ตัว โดยถือ “สิทธิของแต่ละคนที่จะแสวงหาความสุขและประโยชน์อำนาจ” แล้วเราก็เลยต้องหาจริยธรรมดังเช่น

“สิทธิมนุษยชน” มาคอยกีดกันและกันเอาไว้ไม่ให้คนมาเชือดคอกหอยกัน ในระหว่างที่กำลังวิ่งหาความสุขอำนาจ ผลประโยชน์

นี่เป็นบทที่ โอ้ ! เขียนไว้กี่ปีแล้วนะหนังสือเล่มนี้ลองเดาสิ ๔๐-๕๐ หรือ ๓๐ ปี ? แต่ชัดไหม ! ธรรมะเป็นอมตะไหม ?

ทีนี้ในหนังสือเรื่องธรรมานุญชีวิต ก็มีเรื่องที่เป็น... ข้อ ๆ ที่จะให้พวกเราได้ติดตาม ศึกษาตาม เพื่อเราจะได้ไม่ต้องมายุ่งเจ้าธรรมานุญที่เขาเขียน ๆ ฉีก ๆ นะ เรามีธรรมานุญชีวิตของเราเสียให้มันแนบแน่น แล้วเขาจะเขียนแบบไหน จะร่างก็ร่าง เราก็คงไม่ต้องไปขึ้น ๆ ลง ๆ ไปฟู ๆ แพน ๆ ไปชอบ ๆ เกลียด ๆ จะได้ไม่เกิดคำว่า “ไม่ชอบกับไม่เชื่อ” มาเชือดเฉือนกัน

ทุกวันนี้มันมีเรื่องของ ๒ อย่างนี้ ไม่ชอบกับไม่เชื่อ ที่ออกไปกัน...เยอะ ๆ ก็แสดงความไม่ชอบ เต็ม

ถนนใหญ่ ๆ แต่ถ้าถามว่า คนที่เรียกให้ไปรวมกันได้
ตั้งเป็นหมื่น เป็นแสน เป็นล้านคนนี่

ถ้าถามลึก ๆ ดูปมหลัง เบื้องกราวนั้กำพืดกันแล้ว
คนที่เป็้นแกนนำเรียกร้องอะไรก็ตาม

คนเชื่อใจสนิททั้งประเทศไหม ?

เออ ! ชักมีคนพูดว่า “เอ ! เขาจะต้านกฎหมาย
นิรโทษ หรือเขาจะทำอะไรต่อ...ชักเชื่อไม่ค่อยได้”
ก็ถอยกลับไปก็มี และคนที่เคยเชื่อถือพรรคนี้ ช้างนี้
รัฐบาลนี้เริ่มไม่ค่อยเชื่อก็มี รวมแล้วที่ไม่เชื่อกับไม่ชอบ
นี่...มันจะวุ่น ! ก็เลยต้องมี

เราเป็นสมาชิกของความเป็้นมนุษยชาติ เรา
จะต้องเป็้นคนสมบูรณ์แบบ...จะเป็้นสมาชิกของ
มนุษยชาติกันอย่างไร ? เราถึงจะไม่ตกไปเป็้นโล่
มนุษย์ เป็้นเหยื่อเขา ที่ถูกชักชวนเข้าไป

👉 ระบบทักษิณกับระบบสุเทพ

ตอนนี้มันก็มี ๒ ระบบแล้ว คือ จะโค่นล้มระบบ
ทักษิณ เตี๋ยวต่อไปก็จะมีโค่นล้มระบบสุเทพ โยมว่ามี
ไหม ? (ฮิ ฮิ โยมนี้ช่างเดาแม่นจัง...รู้ไปหมดนะ อย่างนี้
ไม่ต้องเทศน์ก็ได้)

คือ มันก็ลืมนกันมาลืมนกันไป “ระบบทักษิณกับระบบ
สุเทพ” กำลังห้ำหั่นฟาดฟันกัน จนกระทั่งเศรษฐกิจการ
ท่องเที่ยวพังเป็นอันดับหนึ่ง อันดับต่อ ๆ มาก็ตาม
ไป ดิตขัดค้าขายไม่คล่อง สิ่งที่ตั้งหน้าตั้งตาจะดำเนิน
สร้างสรรค์ก็ไม่ว่าจะดิดขัดอะไรต่อไปอีก สาเหตุก็เป็น
เพราะว่า “ศีลธรรมของสมาชิกในหมู่คน” ที่ไม่รู้จะ
เรียกว่าไม่สมบูรณ์แบบในความเป็นสมาชิกของหมู่
อารยธรรม หรือเป็นหมู่ของอธรรมที่กำลังลบหลู่
อะไรบางอย่าง

เมื่อก็บังเอิญก่อนจะมาเทศน์ก็เห็นท่านนายกฯ
แถลงด้วยน้ำตาคลอว่า “ก็จะให้ฉันไม่มีที่ยืนเลย
เหลือ ! ไล่ออกทั้งตระกูลเลยเหลือ ! ฉันก็ถอยสุด
ซอยแล้ว” จะไล่ออกนอกประเทศทั้งตระกูล

เออ ! เดียวมันคงมีตระกูลต่อไป “โยม ! มีคน
เลวทั้งตระกูลไม่น่าให้อยู่ มีตระกูลเดียวหรือใน

“สมาธิที่ดีของสังคม” ก็ต้องอยู่ใน
ระเบียบแบบแผนวินัย กติกา มีทั้ง
ระเบียบวินัย แล้วก็มีทั้งหลักใจที่
เป็นพรหมวิหาร

ประเทศไทย ตระกูลอื่น ๆ ดีหมด” (!!!!) “เออ ! ก็
ขอจำเริญ ๆ”

👍สมาชิที่ดีของสังคม

ที่นี้มาคิดหนึ่งว่า “สมาชิที่ดีของสังคม” ก็ต้อง
อยู่ในระเบียบแบบแผนวินัย กติกา มีทั้งระเบียบวินัย
แล้วก็มีทั้งหลักใจที่เป็นพรหมวิหาร

เมื่อก็ฟังดูนะ ใครฟังใครเห็นท่าทางน้ำตาคลอของ
ท่านนายกฯ

ถ้าถามว่า ถ้าไม่เกิดพรหมวิหารบ้างก็แย่ไหม ? ผู้
หญิงถูกไล่อย่างหมู อย่างหมา ให้ไปให้พ้นแผ่นดิน ขอ
ให้แผ่นดินได้อยู่สักนิดก็ไม่ว่า ให้พวกใคร...มาอยู่กัน ?

นี่เราแบ่งแผ่นดินให้ คนชู้คุก ชู้ตระวางไปอยู่ เป็น
คนชู้เหล่า ชู้ยา กันตั้งเยอะ เอาเถอะ ! ถ้าเชื่อว่า “ตระกูล
นี้ชู้โกงก็แล้วแต่เถอะ” ก็น่าจะให้ได้อยู่กันบ้าง

นี่เมื่อก่อนนี้เขาบอกว่า “เกลือกจิมเกลือก” ต่าง
คนต่างเค็ม ต่างเข้ม ต่างแข็ง ต่างกร้าวเข้าใส่กัน เขา
เรียกเกลือกจิมเกลือก แต่ตอนนี้อาตมา...มอง ๆ ดูเหมือน
“ชู้จิมชู้” ชู้โกงจิมชู้โกง พอ ๆ กันเลย

สมมติว่า อีกฝ่ายหนึ่งมองดูก็ไม่ใช้ว่า “บริสุทธิ์

ผุดผ่อง” ชี้โก่งกับชี้โก่งจิ้มกัน ก็เลยต้องงัดกันสุดลิ้ม
ไป ถ้าทุกฝ่ายนะ...เขาบอกว่า **“ไล่หมาให้จนตรอก”**
ต้องให้มันมีช่องออกไว้ ไม่อย่างนั้นเดี๋ยวมัน...แว้งกัด !

นี่จะไม่ให้มีช่องตรอก ออกเลย ! แต่ให้ออกไปนอก
ประเทศไปเลย ถ้าอาตมาเป็นคนในตระกูลนั้นก็แย่เลย
หรือไม่ต้องเป็นตระกูลนั้น แต่เขาเป็นดองกัน...ไปได้ต่อ
กัน ก็ยุ่งอีกไหม ?

“ลูกเขยกูจะโดนไล่แล้วนี่ !”

“ลูกสะใภ้กูจะโดนไล่แล้วนี่ !”

นี่ก็เรียกว่าตกลงแล้ว ถ้ายังมีกันอย่างนี้ ระเบียบวินัยที่ต้องยอมรับซึ่งเป็นกติกา แต่กลับมาเป็นเรื่องที่ต้องมีการกำจัดแบบ...แห่ม ! ใส่ออกก็แล้ว ยอมก็แล้ว ถอยก็แล้วทุกอย่าง ก็ยังจะไม่มีที่ให้ถอยอีก ให้ตกเหว ตกคลองไปเลย

คนโบราณเขายังมีคำหนึ่งใช้ไหม ! “**รังม้าน้ำผา**” พอถึงหน้าผาวิ่งมา...ต้องร่วงไว้ ไม่ใช่พลัดให้มันตกไปตายทั้งคนทั้งม้า

สถานการณ์อย่างนี้นั้นไม่มีใครช่วยรังก็แย่ ! ถ้า

คนมีพรหมวิหารก็คงไม่ต้องถึงกับไล่ก็ได้ “**ธรรมดานี้
เลวที่สุด เขาก็จับติดคุก**” อยู่ในประเทศไทย ถ้าไป
อยู่เมืองนอกนี่ไม่รู้ว่าจะติดคุกทางใจไปไหนได้ แต่ก็เขต
จำกัด บางคนก็ทรมาน

ที่นี่เขาบอกว่า ถ้าร่างพรหมวิหารขึ้นในหัวใจคนได้
คือ ผู้ใหญ่ในแผ่นดิน ถ้าเป็นเหมือนท้าวมาลีวราช เป็น
เหมือนธรรมานุญใหญ่ สามารถอันไหนผ่อนผัน เมตตา
กรุณาให้เขาคลายลงบ้าง จากความทุกข์ ไม่ใช่ไปไล่รูก
กันแบบ “**โอ้ ! ขาดความเมตตากรุณา**” พรหมไม่มี ก็
มีแต่อันธพาลดุตัน ซาติสท์ เขี้ยมโหด ร้ายแรง

ตอนนี้ ถ้าหากว่า “**พรหมก็ยังไม่มานี้**” ตอนเขา
ทำช่วงอันนั้นไว้ดีนะ “**ช่วงสงกรานต์**” โยม ใครได้ดู
ไหม ? ตอนสงกรานต์ทุกปี เขจะมีว่า ตอนตัดหัวพระ
พรหม ถ้าตกดินเมื่อไร ! ต้องไฟบรรลัยกัลป์ จะไหม้
โลก ลูกสาวพระพรหมก็ต้องเอาพานมารับ

เขามีความหมายเป็นยังงี้ ถ้าพรหมวิหารทั้ง ๔
อย่าง ทั้งเมตตา ทั้งกรุณา ทั้งมุทิตา ทั้งอุเบกขา นี่
ถ้ามันเกิดไม่เหลือตกค้างอยู่บนหัวใจคน มันพลัด
ตกลงไปที่ดิน ไฟบรรลัยกัลป์ก็จะไหม้โลก

แหม ! อาตมามองดูตอนเขาอภิปรายต่อกันนี่ ค่า

กันไม่มีวีแววจะมีพรหมเลย ด่าแบบอันธพาลหรือด่าแบบพรหม

โยม ! แม่ด่าลูกนี้ ด่าแบบพาลหรือพรหม ?
(พรหม) ใช่ ! ด่าแบบพรหมนี้จะแรงมากไหม ? (ไม่มาก) ไม่ใช่ด่าเอาเป็น เอาตาย ด่าเพื่อจะหวังให้มันรู้สึกลึกนึ้กดีขึ้น เออ นี่ ! ถ้าใครฟังเสียงพ่อแม่ที่หวังดีต่อลูก มีเมตตา ปราบปรามดีต่อลูกจะด่าจะว่า ก็เป็นเสียงด่าของพรหม ไม่ใช่เสียงด่าของพาล ที่จะด่าให้เราเป็นศัตรูกัน เป็นคู่อาฆาตกัน แล้วถ้าหากว่า ลูกฟังเสียงแม่บ่นว่า ตักเตือน รู้สึกลึก “มีพรหมมาเตือนเรานะ”

เหมือนกับพระพุทธเจ้าตรัสรู้ใหม่ ๆ
เขาบอกว่า ท่านจะไม่เทศน์ไม่สอน แต่
พรหมก็มาเตือนมาอาราธนาว่า “อย่า
ตัดทิ้งซะเลย ยังมีคนที่พอจะสอนได้
พอจะพูดฟังกันรู้เรื่องได้” ก็ขอให้เอา
เรื่องนี้มา ก็เลยทำให้เกิดบรรยากาศ

“...พรหมวิหารทั้ง ๔ อย่าง ทั้งเมตตา ทั้งกรุณา ทั้ง
มุทิตา ทั้งอุเบกขา นี่ถ้ามันเกิดไม่เหลือตกค้างอยู่บน
หัวใจคน มันพลัดตกลงไปที่ดิน ไฟบรรลัยกัลป์ก็จะ
ไหม้โลก...”

พระพุทธเจ้าตรัสว่า เอาละก็ต้องเทศน์ต้องสอนนี้
แล้วพรหมที่ ๒ ที่ ๓* แหม ! เวลาพูดกันไม่มีสงสารคน
ถูกตำลึงกะตืด ว่า คนถูกตำจะรู้สึกยังไง ! “ไอ้โคตร...
โกง ๆ ทั้งโคตร” อะโรยอย่างนี้ แล้วไม่มีความสงสารคน
ที่ไม่ได้โกงในโคตรนั้น มันก็ต้องมีบ้าง

ถ้าเขามีกรุณาอยู่ในหัวใจบ้าง เขาก็ต้องเว้น
วรรค คนที่ไม่ควรจะได้รับผลความทุกข์

นี่เวลานี้โบราณเขาก็บอกนะ “ให้ล้มอย่า...” (ข้าม)
เราชนะเขาแล้วก็ไม่ควรกระแทบคนล้ม คนแพ้ แล้วคน
แพ้ ก็ไม่ควรจะรู้สึกโกรธคนชนะ

👉 **แพ้เป็นพระ...ชนะเป็นมาร (เทพ)**

เขายังมีคำตอบอีกคำว่า “แพ้เป็น...” (พระ)
“ชนะเป็น...” (มาร)

แต่เดี๋ยวนี้มีคนมาล้อใหม่ พวกคนร้านกาแฟ เขา
พูดว่ายังไง ? “แพ้เป็นพระ ชนะเป็นเทพ” (อี ฮี)
ไม่รู้เทพชั้นไหน ! นี่ก็มีคนที่คิดอะไรกับคำโบราณเก่า ๆ
แล้วสถานการณ์มันก็เปลี่ยนนะ

*

พรหมวิหาร ๔ คือ ๑. เมตตา ๒. กรุณา ๓. มุทิตา ๔. อุเบกขา

“แพ้วเป็นพระ ชนะเป็นเทพ” (อี อี) ไม่รู้เทพชั้นไหน !

ทีนี้ถ้าเรามาดูว่า จะต่ำจะว่ากัน แฝงด้วยเมตตา
สักนิด ถ้าจะคิดต่อกันแบบชนิดเพิ่มความทุกข์ร้อนให้
คนในตระกูลนั้น โดยไม่รู้เรื่องราว เอาความทุกข์ไปใส่
ให้เขา โดยเขาไม่ได้กระทำเลยโดยสักนิดหนึ่ง เขาเรียก
ว่า...ไม่มีกรุณา แล้วมันก็ขาดทุกข้อแหละ

“เขาชนะเลือกตั้งมาก็ไม่พลอยยินดี” กับมี
ริษยาเข้ามาแทน ถ้ายินดีเมื่อเขาได้ดี เขาทำนั้นทำ
นี้ได้สำเร็จ เขาครองใจคนได้มาก คนให้โอกาสเขา

ถ้ามีพรหมวิหารข้อที่ ๓ เขาก็ไม่มีเรื่อง เรายินดี
รัฐบาลก็เหมือนกัน เห็นฝ่ายค้านเขาตั้งคนมาได้เยอะ
ก็ต้องพลอยยินดีบ้างสิว่า เขาก็เก่งเหมือนกันนะ เขาก็

เรียกคนมาได้เยอะเหมือนกัน ก็ต้องพลอยยินดีบ้าง

ไม่ใช่แหม ! “มันทำไมมากัน...โงะไรกันอย่างนี้”
ไปตำเลยมายะ...โง่ ! มันก็เหมือนเอาฟืนใส่ไฟกันดี ๆ
นี่เอง ไฟมันก็ลุกท่วมบ้านท่วมเมือง

ถ้าเราวิเคราะห์ตามธรรมเนียมชีวิต ที่มันมีอยู่ใน
จิตวิญญาณอยู่ในสายเลือดของคน แต่ละคนนี่ ให้แบ่ง
หรือตัดสินตามมาสักชนิดหนึ่ง ทั้ง ๓-๔ ข้อนี้

**“ปรารถนาให้เพื่อนมีความสุข ถ้าเพื่อนมีทุกข์
ช่วยบรรเทา”** แต่ที่ทุกข้ออยู่แล้วกระทืบซ้ำแทบเป็นแทบ
ตาย เขาเอาออกทุกอย่าง ยอมทุกอย่าง ก็ยังไล่เขาออก
นอก นี่เขาเรียกว่า **“กรุณาไม่มี”** ถ้าเขาทำกับตัวบ้าง
จะเป็นยังไง ! ทำกับพวกกับญาติข้างตัวจะเป็นยังไง !

ไม่รู้ต่อไปเลือกตั้งอีกก็เที่ยว มันจะเป็นกรุณา มัน
จะเมตตา หรือจะพลอยยินดี เมื่อฝ่ายโน้นชนะ แต่ก็
ตัดสินไม่ดีทั้งคู่ เท่าที่อาตมาสังเกตดูนะ

เจ้าคนชนะก็ชอบเยาะเย้ยถากถางเจ้าคนแพ้ **“มึง
ต้องเป็นฝ่ายค้าน...ตลอดชาติ”** เยาะเย้ยเขาทำไม !
ควรจะปลอบใจเขาบ้าง แหม ! ชอบกระหน่ำซ้ำเติม
พอไปเยาะเย้ยถากถาง พวกคนแพ้ก็นึกเดือดดาล ก็
อยากจะเอาตัวกลับ เอาคืน มันก็เลยยุ่ง

นี่มันเป็นเพราะสมาชิกที่ดีในสังคมมันขาดแคลน มันมีแต่สมาชิกในสังคมที่ชอบกระที่บช้าคนล้ม ชอบบิดงอคนได้ดีกว่า เขาได้ตำแหน่ง เขาได้คะแนน นิยมไปเยอะก็อิจฉา ไม่มีความเป็นพรหมวิหารในบ้าน เมือง ก็เลยกลายเป็นเรื่องยุ่งวุ่นวาย สุดท้ายคนเรานี่

👍 หัดเป็นคน...วางใจเฉย

ตัวสุดท้ายก็สำคัญนะ “หัดเป็นคนวางใจเฉย ในเรื่องที่เราควรจะวางได้บ้าง” ควรจะปล่อยวางได้บ้าง ก็วาง !

นี่ไม่รู้ละ ! ถ้าเป็นอาตมา ถ้าเขาบอก “ไม่ให้ เป็นอะไร” ก็วางเลย ไปทำอย่างอื่นเยอะแยะ มี เรื่องให้ทำตั้งเยอะ

“ไปจะถือในสิ่งที่เขาจะแย่งกันถือ” ถ้าเรา วาง แล้วให้คนอื่นถือแบกเอาไปบ้าง ดีียวเขาหนัก เขาก็รู้เองละ นี่ไม่วางแย่งกันถือ แย่งกันถืออำนาจ แย่งกัน ถือประโยชน์ ไม่รู้สันดานอาตมาถูกสะสมมาอย่างไรนะ เป็นเจ้าอาวาส ๒-๓ ปี อยากลาออก อยากให้ลูกศิษย์ เป็น แต่เขาเป็นแล้ว เขาก็ไม่มีสันดานแบบเรา เป็นแล้ว ยึดวัดจะไล่เราออกอีก สร้างมาแทบตาย...มันก็เลยแย่ !

ดังนั้น สมาชิกของมนุษยชาติ ถ้าขาด
หลัก ๔ อย่างนี้แย้ ! อยู่กันลำบาก ไม่รัก
กันเลย ไม่ปรารถนาให้มีความสุขเลย ถ้า
ทุกข์ ก็ไม่เคยเข้าไปบำบัดบรรเทาเลย พอ
เขาได้ดีก็อิจฉา ซึ่งชังอยากแย่ง แล้วเมื่อ
ถึงคราวที่เขาตกกระทาลำบาก เราช่วยไม่
ได้ก็ต้องวางใจเฉยเสีย

นี่แปลก ! พอใครทุกข์ เขามาทบอก
เขาทุกข์เหลือเกินอย่างโน้นอย่างนี้ เราไม่มี
อำนาจตำแหน่งแต่ก็ชอบ...ไปแย่งความทุกข์
เขามา

โยม ! ถึงท่านนายกฯ จะร้องให้ เราสงสารยังงี้ เราก็
ไม่ต้องทุกข์ “กูอยากปลอบ อยากเช็ดน้ำตานายกฯ”
มันเกินฐานะเราไหม ? เราก็ดู ๆ แล้วก็สงสารพอรูณา
ได้ ตอนนี้ก็เหลือแต่กรูณาได้ สงสารได้แต่ต้องรู้จักวาง
เฉยบ้าง

ไม่ใช่ “กูกินไม่ได้ นอนไม่หลับเลย” เห็นท่าน
นายกฯ ร้องให้ “กินไม่ได้” ลูกหลานเอาข้าวมาให้กิน
ก็กินไม่ลง “สงสารท่านนายกฯ” อันนี้ก็เกินไหม เรา
ก็กินให้อิ่ม แล้วก็ไปทำอะไรช่วยนายกฯ วันหลังก็ได้ นี่
จนกินไม่ได้ นอนไม่หลับ แล้วก็จะแบก

เหมือนตอนสมัยท่านคึกฤทธิ์ ปราโมช เป็นนายกฯ
แล้วก็บอก “แหม ! ประชาชนเป็นทุกข์เหลือเกินนี้
ผมนี้กินไม่ได้ นอนไม่หลับแล้วตอนนี้”

ท่านอาจารย์พุทธทาสบอก “ท่านนายกฯ รีบ
กิน รีบนอนให้หลับ พรุ่งนี้ได้มีแรงไปช่วยเขา” (ดี
กว่าเป็นทุกข์) ถ้าท่านกินไม่ได้ นอนไม่หลับ พรุ่งนี้ท่าน
ก็ตื่นมาหมดแรง แล้วท่านก็จะไม่มีแรงช่วยคนที่ เป็นทุกข์
นี้ท่านบอก

ดังนั้น พวกเรานะ อะไรที่เราวางได้บ้าง...ก็วางซะ
และอีกอย่างจะเลือกข้างก็ได้ แต่อย่าเข้าข้างเกินเหตุ
เลือกข้าง แล้วไปเข้าข้าง เลือกเขาผิด แล้วเราก็บอก
“อูย ! กู” เรื่องเขาไม่ดี ก็บอก “โอ้ย ! ดี” มันเข้าข้าง
เกินเหตุ มันก็ยุ่ง !

เวลานี้ ถ้าคนนะเลือกข้างนั้นไม่เป็นไร แต่ก็ต้อง
เลือกวางเฉยในการเข้าข้างไว้ในบางเรื่องบ้าง เราเลือก

ข้างแล้ว แต่เรื่องนี้มันไม่ได้ “เราไปร่วมด้วยไม่ได้” อย่างอาตมาจะให้ไปขึ้นเวทีบนนั้น ก็บอก “โธ้ย ! ร่วมไม่ได้” ถึงจะเลือกข้างไหนก็ตาม แต่จะไปเข้าข้างเวทีที่ข้างเวที ก็อยู่ไม่ได้ อย่างว่าแต่ขึ้นบนเวทีเลย ข้างเวทีก็ไม่ไป

👍เลือกข้างได้

นี่เขาเรียกว่า “เลือกข้างได้” แต่อย่าเข้าข้างทุกเรื่อง มันจะเปลืองตัว เปลืองเวลา แทนที่จะเอาไปทำอะไรมันเป็นประโยชน์ได้ดีกว่า สรุปแล้วว่า

สมาชิกสังคมนั้นต้องมีหลัก ๔ อย่างนี้ไว้ เขาจะได้มีหลักใจเป็นผู้ใหญ่ไม่เป็นเด็กงอแง (เวลานี้ พุดตาม

จริงนะ สังคมไทยนี่...เป็นเด็กงอแง) พอหาอะไรได้ตามที่เขาเรียกร้อง...พอให้ ! แล้วเขาก็จะเอาต่ออีก ที่เขาพูด “ได้คิบ...ได้ศอก” มันเลยเกิดคำว่า “เลยเถิด” มันเลยเถิด เรียกร้องแค่นี้ พอเขายอมให้ ถอยให้ก็จะไปแค่นั้น มันก็...เลยเถิด

ที่นี้ขอต่อมาอีกนิดหนึ่ง คนเราที่ต้องบำเพ็ญตัวหนึ่ง จะเกิดระเบียบวินัยชีวิตดี คือ บำเพ็ญการสงเคราะห์ ต่อจากหมวดเมื่อกี้นี้

ถ้าสมมติว่า เราเป็นผู้ใหญ่แล้ว นี่มีคนพูดเหมือนกัน ผู้ใหญ่บางท่านพูดดี “นี่ยังโง่งมสงเคราะห์ที่ให้เขาอยู่ สักนิดหนึ่งไม่ได้เชียวนะหรือ ! เขาก็เป็นคนไทยกับเรา”

เออ ! พูดคำนี้มาเข้าท่า “สงเคราะห์ให้ตระกูลนี้ ให้เขาได้มีแผ่นดินอยู่สักนิดไม่ได้หรือ” แล้วคนที่ปล้นโกงไปตั้งเยอะ แล้วนี่เขาก็ทำประโยชน์พอสมควร อยู่บ้าง อาจจะมีส่วนเสียไม่ถูกใจ

แต่ถ้าสันดานคนดินะ เขาต้องแบ่งที่สงเคราะห์ คนไม่ดีให้พอจะมีที่ยืนอยู่บ้าง เพราะเราก็ใช้หลักอาชญาวิทยา เราใช้ระบบแก้ไขมากกว่าแก้แค้น

การไล่กันไปเลยทั้งตระกูลทั้งโคตรนี้ โยมว่า แบบนี้มันแก้แค้นหรือแก้ไข ? แก้แค้นชัด ๆ เลย ถ้าแก้ไข

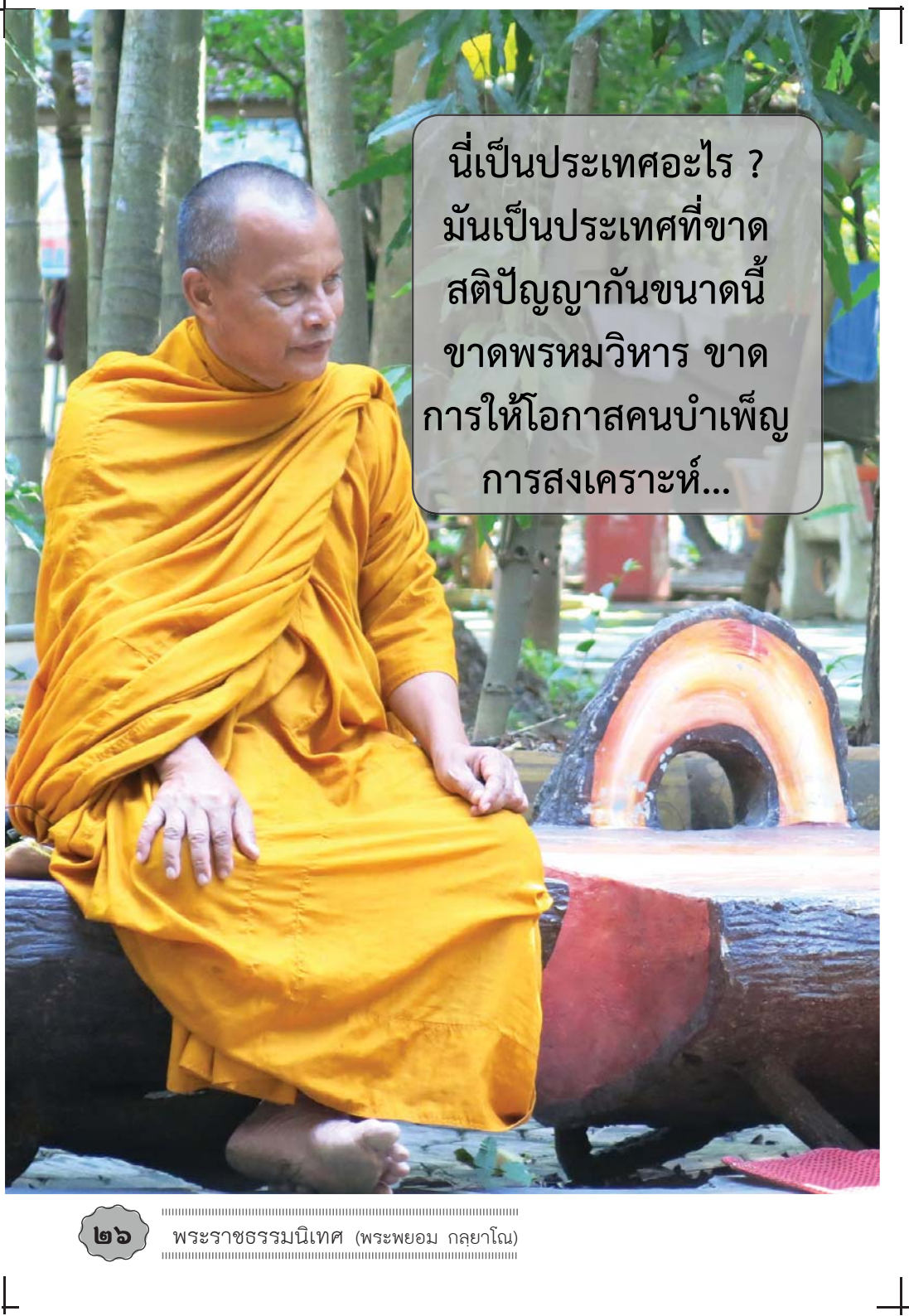
ก็ต้องอนุเคราะห์ สงเคราะห์ ทำการสงเคราะห์ให้เขา
อยู่ได้ในระดับหนึ่ง ไม่ใช่ไอ้โฮ ! “ไม่ให้เหลือที่อยู่เลย
ไม่มีจิตสงเคราะห์เลย”

👍มีเมตตา...ต้องแสดงออก

นี่ท่านวางลำดับเรื่องราว “ถ้าเรามีพรหมวิหาร”
เสร็จแล้วต้องมีบำเพ็ญกิจนะ ไม่ใช่มีแต่เมตตา แต่ไม่
เคยทำกิจ คือ กิจการบำเพ็ญสงเคราะห์นี้ มันต้อง
แสดงออกกระทำ ไม่ใช่มีอยู่ในใจ ถ้ามีอยู่ในใจมันไม่
พอใช้ ต้องแสดงออก ด้วยการบำเพ็ญการสงเคราะห์

โยม ! ถ้าตระกูลชินวัตร เขาไม่มีที่อยู่ โยม ! มีสัก
๕ ไร่ ไหม ? ไม่รู้จะสมมติว่า ที่ของมูลนิธิฯ มีพื้นที่กว่าไร่
อาตมาว่า จะให้ได้สัก ๑๐ ไร่ “สงเคราะห์” ไม่ถึงกับ
ต้องไล่ออกไปนอกแผ่นดิน

นี่เป็นประเทศอะไร ?
มันเป็นประเทศที่ขาด
สติปัญญากันขนาดนี้
ขาดพรหมวิหาร ขาด
การให้ออกาสคนบำเพ็ญ
การสงเคราะห์...

ถามว่า แผ่นดินเรายังมีที่ว่างอยู่เยอะไหม ? สมมติ
นะ ! คนตระกูลนี้ เขาหัวโง่ ชี้อ้อไหม ? ถ้าแบ่งที่ให้สัก
๒๐๐-๓๐๐ ไร่ เขาอาจจะไปทำที่ตรงนั้นเจริญกว่าใน
ตรงที่...พวกคนดี ๆ อยู่ที่วัด คนดีนะ อยู่กันดี ๆ แต่ไม่
เคยทำประโยชน์

เออ โยมจำได้ไหม ? เวลาเขาจะเอาเชลยศึก
เวลาที่ชนะนะ โยมรู้ไหม ! เขาก็นับบุรี เขากะไรแถว
นั้นนะอิสลามนั่นแหละ เขาก็ต้อนมาจากการเป็นเชลย
ตอนแรกนะ แล้วก็แบ่งที่แบ่งทางให้

เดี๋ยวนี้ อิสลามพวกนั้นทำประเทศไทย ชานเมือง
กรุงเทพฯ เจริญไหม ? เขาก็สร้างสรรค์ทำอะไรเจริญ
เสียภาษีเข้ารัฐ

นี่ไง ถ้าไล่ตระกูลชินวัตรแล้ว อาตมาว่า ภาษีเรา
หายไปเยอะนะ แล้วโยมว่า “จริงไหม ! ตระกูลนี้เขา
ก็เสียภาษีเยอะ” ถึงจะเสียภาษีบ้าง ตามที่เป็นคดี
เป็นข่าว แต่ส่วนใหญ่ก็จ่ายภาษีเข้ารัฐ แล้วพวกตระกูล
ที่ไม่ค่อยเสียภาษีเลยนี่ “เราให้อยู่” แต่ตระกูลที่มีทำ
กิจ ธุรกิจเสียภาษีเข้ารัฐเยอะ “เราไม่ให้อยู่”

👉 อยู่ด้วยกัน...ต้องสงเคราะห์กัน

นี่เป็นประเทศอะไร ? มันเป็นประเทศที่ขาดสติ ปัญญากันขนาดนี้ ขาดพรหมวิหาร ขาดการให้โอกาส คนบำเพ็ญการสงเคราะห์

ถ้าคนมีโอกาบบำเพ็ญการสงเคราะห์มาก ๆ โยมว่า **“ประเทศเราก็จะเกื้อกูลกัน สงเคราะห์กัน”** ไม่รู้ละ ! เขาเอาเชลยศึกมา อยู่ไปอยู่มา เชลยศึกนั้นก็ช่วยกันสร้างประเทศชาติได้ใหม่

นี่แล้วเราขนาดคนไทยด้วยกันจะไม่สงเคราะห์กันเลย เขาก็ยังไม่ถึงขั้นเป็นเชลยศึกอะไร จนกระทั่งว่า เขาพ่ายแพ้ต้องยอมถอยไปก็จริง แต่เขาก็ไม่ได้ถึงขั้นว่า **“ต้องไปยกทั้งตระกูล”**

ต่อมา คนที่เป็นส่วนรวมที่ดีของของมนุษยชน ที่เป็นสมาชิกที่ดีของชุมชน ไม่รู้นะโยม ! ใครเป็นเจ้าของตระกูล อยากให้ตระกูลตัวเองโดนด่าเข้าด่าเย็นไหม ?

ไม่รู้ละก็ตีนะ ! ถ้าคิดอีกทีก็ตีนะ ! ถ้าตระกูลนี้นะ สมมติ ๆ ดีต่างว่า เขาโลภมากเอาเปรียบตามที่เขาด่า ๆ ว่ากัน

สมมตินะ ! มันเป็นสัก ๕๐ เปอร์เซ็นต์ อาตมาเชื่อว่า **“เขาด่าเกิน ๕๐ %”** ความจริงอาจจะมีสัก ๕๐ %

อันนี้สมมตินะ ! ไม่ใช่เอาตมาไปฟันธงว่า “เป็น
อย่างนี้”

ก็ถามว่า เขาก็ยังเป็นสมาชิกที่จะพอยู่ร่วมกัน
ได้มิใช่หรือ ? ไม่ต้องโค่นล้ม ไม่ต้องขับไล่ไล่ส่งถึงกับ
ทั้งตระกูลนี้

👉 โทษแม่ คำที่แม่...อย่าไปลงที่ลูกเลย

แหม ! แล้วถ้าตระกูลนี้เกิดไปได้ตระกูลใหญ่ ๆ
อีกตระกูลหนึ่งเป็นดองกัน มันจะโยงไปถึงหรือเปล่า ?
แล้วออกลูกออกหลานมา แล้วเด็กที่เขาเกิดมาใหม่ ๆ
เขารู้เรื่องใหม่ ! ก็มียู่วันหนึ่งที่ท่านนายกฯ บอกว่า
“ให้โทษที่แม่ คำที่แม่ อย่าไปลงที่ลูกเลย” ไม่รู้ละ !
ถ้าคนเขามึงอแงเป็นข้อแรก พรหมวิหาร ก็ไม่มี

ที่นี้ สมาชิกที่ดีในหมู่ชนก็อย่าให้ทั้งชุมชนเขารุม
คำ ที่เอาตมาเกริ่นไว้ทีแรกเมื่อตะกี้ที่ว่า **“คนออกมา
เยอะ ๆ มันก็ดีเหมือนกันนะ”** เพื่อใครที่เป็นตระกูล
อยากจะเอารัดเอาเปรียบบ้านเมืองนี้ โยมว่าสยดสยอง
ไหม ?

พวกตระกูล คงต้องมีหลายตระกูล ที่กำลังทำเอา
รัดเอาเปรียบบ้านเมืองนี้ เช่นไปบุกเขาเขี้ยวอย่างนี้ ทับ

ลานอย่างนี้ นี่ไปดูสิบานเลย อาตมาขึ้นไปนี่ “โอ้โฮ ! เยอะเลย” นายพล เจ้าสัว ข้าราชการผู้ใหญ่ในอดีต พอเกษียณขึ้นไปอยู่กันบานเลยที่นั่นแหละ ไม่รู้ละ ! เขายายเที่ยง ก็มีกันมาแล้วทั้งนั้นแหละ

ถ้าถามว่า ไม่รู้ละ ! ถ้าเป็นตระกูลอาตมาโดนเข้า กระหน่ำอย่างนี้ หรือเราเห็นคนตระกูลอื่นโดนนี่เราก็ต้องสะท้อนหัวใจบ้างไหม ? จะต้องปกป้องภัยพิทักษ์รักษาวงศ์ตระกูลเราไหม !

รายต่อไปต้องไม่ใช่...ตระกูลเราจริงไหมโยม ?

ทั้ง ๆ ที่มีบทเรียนอยู่ที่นี่ แล้วตระกูลอื่นยังทำอีกนี่ โยมว่า มันแยไหม ?

ดังนั้น ถามว่า ที่ประชาชนออกมาเป็นล้าน ๆ หรือเป็นแสน ๆ อะไรก็ตาม โยมว่า ส่วนหนึ่งก็เป็นผลดีในการกันตระกูลโกงบ้าง...มีไหม ? ตกลงที่เขามาก็ไม่เลวร้ายอะไร ! คิดแง่ดีนะ ! เขามีส่วนดีอยู่บ้าง อย่าไปตำ “พวกม็อบ ! ปัญญาหมาลากมา” อะไรไปก็ไม่รู้

👍 ถ้าพระพยอมเล่นเฟสเป็น...คงปวดหัวกว่านี้

อูย ! ดินะโชคดินะ ! อาตมาเกิดมาเล่นเฟส (Facebook) เล่นเว็บ (Web) อะไรกับเขาไม่เป็น ถ้าเล่น

เป็นคงปวดหัวมากกว่านี้ เปิดไปก็เจอ แต่เรื่อง...(คำ)
 เลยไม่มีโทรศัพท์ ไม่มีกล้อง ไม่มีเล่น อะไรที่เขาเล่น
 กันแล้วมีนหัวนี้ ไม่รู้ข้อมูลมันยังงี้ แต่เราไม่เอาด้วย
 แน่นอน

พร้อมกันนั้นต้อง ระวัง ! ตระกูลเรา ระวัง ! เรา
 ต้องเป็นสมาชิกที่ดีของชุมชน ไม่ให้ชุมชนรุมด่า รุมสาป
 รุมแข่ง ว่า แย่งเขากินเอารัตเอาเปรียบ อย่างนี้ไม่ไหว !

แล้วท่านบอกว่า “**ธรรมบุญชีวิต**” หลังจากข้อ
 ที่ว่า เราต้องทำตนไม่ให้ชุมชนรุมด่าทั้งตระกูล หรือ
 เผ่าพันธุ์ของเรา เชื้อชาติของเรา เราเกิดมาก็มีหน้า
 ที่ รักษาเชื้อชาติ เผ่าพันธุ์ วงศ์ตระกูล นอกจากรักษา
 กฎหมาย รักษาระเบียบวินัย รักษารัฐธรรมนูญอะไรก็
 แล้วแต่

แต่ถ้ารักษารัฐธรรมนูญ เขาต้องเริ่มต้นจากตรงนี้
มันต้องเริ่มต้นจากเรารักษาทระกูลเราให้ได้เสียก่อน
พอรักษาทระกูลเราได้ดีนี้ รัฐธรรมนูญก็เข้มแข็งไปด้วย
ไหม ?

ที่มันวุ่นวาย ! เพราะมีบางตระกูลทำไมไม่ค่อยถูก
แต่ว่าเจ้าตระกูลที่ไล่บางที่ก็ บังเอิญจังหวะมันสวี่งมา
สวี่งมาให้โอกาส แล้วเสียตายนะชุมชนที่ดี มันควรจะ
หันมาพูดจากันง่าย ๆ

👍 อาเพศของสังคม

แต่กลับมีเรื่องผยองอย่างที่ว่ามาบอก
“อาเพศของสังคม” นี่มันคือ อาเพศอัสมิมานะ ที่มี

บาลีว่า “อัสมิมานัสสะ วินะโย เอตัง เว ปะรัง สุขัง”
สุขอื่นจะเกิดได้ ไม่เท่ากับการนำออกเสียซึ่งอัสมิ-
มานะ

เมื่อคืนนี้มีคนพูดคนหนึ่งดีมาก “คนเรานี่ ถ้า
เป็นสมาชิกของสังคมได้ ด้วยการทำตนไม่ทำให้เสีย
ชุมชน เสียตระกูลแล้วนี่ พอตระกูลเรานั้นดี ก็ไป
สร้างรัฐธรรมนูญอะไร ที่ไม่ต้องมาฉีกกันหรอก” นี่
เขาก็ถือว่า ล้มระบบนั้น ระบบนี้กันไป

แต่ที่จริงเป้าหมายคงไม่ใช่ที่ตระกูลนี้หรอก แล้ว
โยมว่า ถ้าตระกูลนี้สมมติว่า ถ้าตระกูลนี้หมดไปจะมี
ตระกูลใหม่แบบนี้อีกไหม ? ที่ชอบฉวยผลประโยชน์
อะไรก็ตาม ตามที่เขากล่าวโทษโจชานกัน มันไม่มีที่
สิ้นสุดหรอก มันก็มีทยอยมาได้เรื่อย ๆ ตัวตายตัวแทน

ถ้าโลกนี้จะกำจัดการโกงได้ ด้วยการใช้ไล่ตระกูล
หนึ่ง ออกไป แล้วการโกงของประเทศนั้นจะจบลง

ใครคิดอย่างนี้ ! อาตมาว่า “ไม่ดูเหตุปัจจัย”
ตราบไตที่ผลประโยชน์มันยังยั่วใจ แล้วคนที่ไม่ได้ฝึกใจ
เขาก็ใจอ่อนต่อผลประโยชน์ แล้วก็แย่งชิงผลประโยชน์
อันนี้มันจะต้องเกิดอยู่เรื่อย ๆ

แล้วโยมอย่านึกว่า ที่เราดี ๆ กันนี้ อย่านึกว่าเรา

ดีเหลือเกิน มันอาจจะเป็นเพราะโอกาสยังไม่ได้ให้เรา ก็ได้ ถ้าโอกาสให้เรา “เราไม่รู้จะอยู่ได้ถึงปัจจุบันนี้หรือเปล่า !” จะอยู่ได้อย่างปัจจุบันที่ดี ๆ หรือเปล่า ถ้าประโยชน์มันยั่วมาก ๆ แล้วช่องทางก็ให้ อันนี้แหละที่เป็นตัวสำคัญ

👉 พยายามพึ่งตนเองให้ได้

นี่ ต่อมาพอเราเป็นสมาชิกที่ดีแล้ว เราต้องไม่ทำตัวเป็นผู้กระหายผลประโยชน์จากน้ำพักน้ำแรงของผู้อื่น ต้องถือหลักเข้มแข็งขึ้นมาด้วย คำว่า **อัตตา หิ อัตตาโน นาโถ** คือ พยายามพึ่งตนเองให้ได้

เดี๋ยวนี้ ! เราเสียหายที่สุดเลยเพราะว่า “**นักการเมืองเขาชอบให้**” “**เขาอยากให้เราเสียเงิน**” “**เขายืมให้เราเรื่อย**” จนเราขาดเงินเลย แข็งแต่แขนรับตะปัดก็เลยมีคำโบราณว่า

“**ให้ยืมอยู่บนลำน...**” (แข็ง) เออ ! ถ้าแขนเราแข็งแรงของเรื่อย แต่ขาหักอ่อนแล้ว...ล้ม !

นี่ประชาธิปไตย มันจะล้ม เพราะวาระบบที่แย่มากที่สุด “**นโยบายประชานิยม**” ทำอย่างไรให้ประชาชนนิยมก็...ให้ ๆ ๆ ๆ ใครจะเสียหายอะไรน้ำท่วมอะไร

อตัตา หิ อตัตาโน นาโถ พยายามพึ่งตนเองให้ได้

ก็...ให้ ใครเป็นอะไรก็...ให้ ไปตายกันในมือบก็... “๗
ล้าน ๕ ล้าน”

จนเดี๋ยวนี้อัวกับเมีย เขาเกียกกัน “มือบนี้ มึงไป
นะ ถ้ามึงตาย กูดูแลลูกเอง...๗ ล้าน” นี่ก็ชวย ! สิ

เกิดการให้กันซะจนมีคนอยากไปตายเพื่อจะ
ได้ นี่แหละคนต้องพึ่งตัวเองให้หนัก เขาให้...ก็ต้องมี
ศักดิ์ศรีบ้าง ไม่ใช่รับตะปัดตะป้อ

อาตมาไม่ใช่ถือว่าหยิ่งนะ ! กระทรวงการพัฒนา
สังคมและความมั่นคงของมนุษย์นี้ เมื่อก่อนเขาให้ปีละ
ล้าน-ล้านห้า แล้วก็รับอยู่สองสามปีแล้วก็บอก “ขอให้
ไปให้ที่อื่นบ้าง”

ถ้าให้เราอยู่ทุกปี ๆ แล้วที่อื่นละ เราก็เหมือน

ขาดข้อแรก เราก็ไม่มีเมตตาให้กับที่อื่น ไม่สงสารที่อื่นที่เขายังไม่เคยได้ เราก็ควรจะ...? (มีเมตตา)

นี่เพราะฉะนั้น ฟังตนเองให้ได้ อย่าเที่ยวแบมือขอจนกระทั่งเสียศูนย์เลย เกิดมากลายเป็นคนขี้ขอ เมื่อก่อนเราเคยขอบพูดอะไรนะ “ขอมาก ๆ มาจากไหน ? เวียงจันทน์หรือเปล่า ขออย่างลาวเขียวนะ !”

เดี๋ยวนี้ ไทยก็ขี้ขอไหม ? หรือว่าลาวขี้ขอ ? ไทยก็ขี้...ขอ !

👍 ลักษณะของคนที่พระพุทธเจ้าตรัสไว้

พระพุทธเจ้าตรัสเกี่ยวกับคนไว้ยังงี้ ?

“ผู้ให้ยอมเป็นที่รัก ผู้ขอย่อมเป็นที่เกลียดชังของคนที่ถูกขอ

ในคนที่ถูกขอแล้วไม่ให้ ก็เป็นที่เกลียดชังของเจ้าคนที่ขอ

เพราะฉะนั้น อย่าเป็นคนขี้...ขอ !”

ต่อไปนี่ก็มาถึงประโยคสำคัญ “คนมีส่วนร่วมในการปกครองที่ดี สมาชิกที่ดีของรัฐ”

หลวงพ่อบุญทาส ก็พูดต่อประโยคนี้อีกมคายี่สี่ซึ่งกินใจ เขาบอกว่า “ประเทศใดก็ตาม ถ้าประชาชน

“ผู้ให้ย่อมเป็นที่รัก ผู้ขอย่อมเป็นที่
เกลียดชัง...ของคนที่ถูกขอ

ในคนที่ถูกขอแล้วไม่ให้ ก็เป็นที่
เกลียดชัง...ของเจ้าคนที่ขอ

เพราะฉะนั้น อย่าเป็นคนขี้...ขอ !”

ไม่รู้สิกว่า รัฐบาลนี้ เป็นของตน ก็จะไม่บ่นด่าไล่ทอรัฐบาล
ที่รู้สิกว่าไม่ใช่ของตน”

ตามจริง ๆ แล้วตามนิตินัย ก็ต้องเป็นของตน แต่
พจนินัยเขาไม่ยอมรับให้เป็นของตน เขาก็ต้องขับไล่
เพื่อจะหาใหม่ที่ถูกใจตน ถ้าประชาชนยอมรับว่า

รัฐฯ นี้เป็นของตน และรัฐฯ ก็ยอมรับว่าประชาชน
ทั้งหมดเป็นของรัฐฯ หรือรัฐบาล

รัฐบาลรักรู้ลึกประชาชนเป็นของรัฐบาล ส่วน
ประชาชนก็รู้ลึกรัฐบาลเป็นของเราของประชาชน
“ไอ้โฮ ! ประเทศชาติจะรุ่งขึ้น ปรี๊ด ! เลข”

แต่ถ้าตรงกันข้ามจากนี้ เดียวหลับตาคิดกันเอา
เองไม่ต้องอธิบาย

“รัฐบาลนี้ไม่ใช่ของกู...กูไม่ชอบ”

แล้วรัฐบาลก็แอบคิดนิด ๆ “พวกทางใต้ก็ไม่ใช่ของกู”

ขออภัยเถอะ ! ซึ่งบางที่มีหลุดปากไปคราวหนึ่ง “เขตไหนที่มันไม่เลือกเรา ก็ไม่ต้องส่งบฯ ไปให้มัน” นี่เป็นคำหลุดที่ใช้ไม่ได้

“เขาอยู่เขตไหน เลือกเราหรือไม่เลือกเรา แต่เขาก็เป็นประชาชนของเรา” ถ้ารัฐบาลคิดอย่างนี้ รัฐบาลจะมีศัตรู คือ ประชาชนได้น้อยที่สุด และถ้าประชาชนติดต่อรัฐบาลว่า “เป็นของตน” ประชาชนก็จะไม่โดนถูกระสุน จากฝ่าย...? (คิดเอาเองก็แล้วกัน)

👉 คิดแบบนี้...วงจรอุบาทว์ก็เกิดขึ้น

ถ้าเราคิดว่า “รัฐบาลไม่ใช่ของเรา” แล้วเราต้องไปไล่ แล้วรัฐบาลก็คิดว่า “ประชาชนที่ไล่กูนี้ไม่ใช่ประชาชนของกู” แล้วเอาลูกระสุนของกูไปก่อน มันก็เลยเกิดเรื่องแบบที่เป็นอยู่นี้ “วงจรอุบาทว์” เกิดแล้วเกิดอีก

นี่แหละ ! เรามันยังโง่กันนะทุกวันนี้ ไม่ยอมรับให้รัฐปกครอง นี่วันนี้เกิดหนักเลขนี้ ทั้ง ๆ ก็รู้ว่า “ยุบแล้ว

ก็อยู่รักษาการณ์ไปช่วงหนึ่ง จนมีรัฐบาลใหม่ขึ้นมา
ก็ออก”

นี่ไม่ได้ ! อยู่ก็ไม่ได้ ! อะไรก็ไม่ให้ทำทั้งนั้น ! จะ
ให้มีสัญญาภาค...ว่าง ๆ

นี่แหละที่บอกว่า ได้คืบเอาศอก ได้ศอกเอา...?

(วา)

“ชนะแล้วกระทืบซ้ำ” แต่เดิมชนะแล้ว เขาจับ
มาแค่เป็นเชลย แต่นี่ โอ้โฮ ! แพ้แล้วกระทืบซ้ำเลยแผ่น
ดินก็จะไม่ให้อยู่ อะไรก็จะไม่ให้ทำ เดี่ยวถ้ามีอะไร...เขา
จะรีบให้หมด

บางทีก็แปลกนะ ! ขับตัวเขาออกไป แต่เอาสี
หมื่นเขาไว้ (เอาเมียองซานของเขาไว้)

โบราณเขาถึงบอก เกลียดตัว...? (กินไข่) เกลียด
ปลาไหล...? (กินน้ำแกง) ไม่ชอบเลย ! ปลาไหล
แต่ชดน้ำแกงเรื่อยเลย นี่ก็แย่

ถ้ารู้จักกับหลักนี้ มันก็ต้องจะอยู่กัน...ทำยังไง ?
ทำให้ยอมรับระเบียบแบบแผน กฎหมาย

อาตมามอง ๆ ดูเขาวิเคราะห์กันนะ เดี่ยวนี้มีคน
มาวิเคราะห์อะไรกันเยอะ บางทีก็เสียเวลาหลับนอน
เหมือนกันนะ ฟังเขาวิเคราะห์ เราไม่ค่อยเคยคิด นัก

วิเคราะห์แบบเขา

เอ ! มั่นตี ๑ ตี ๒ แล้ว เมื่อคืนไปสาขากบินทร์บุรี
ตอนหัวค่ำก็ฟัง แหม ! นาน ๆ ไปที มีไฟฉายอยู่กระบอก
ใหญ่ ก็เดิน...จากตี ๓ ยันตี ๔ ครึ่ง เดินดูสวน ดูต้นไม้
แหม ! มั่นงามดี ต้นตรงโน้นมันจะงามหรือเปล่า ?
แหม ! ต้นงาม ๆ ก็ยั่วใจให้เดินดู จนตีกดื่น

โยม ! ใครไม่ได้บวช
เรียนน้อยใจไหม ? ไม่ได้
บวชเรียนเหมือนพระ...ได้รู้
ธรรมะน้อยใจไหม ? ก็อย่า
น้อยใจสิ ! ทุกวันอาทิตย์ก็
มาสิ...ต้นเดือน เดือนก็รู้ไป
เอง วันละหน่อยสองหน่อย
สั่งสมไป ก่อนตายก็คง
ฉลาดกว่าเดิมเยอะแยะ !

อ้าว ! พอกลับมาเปิด ใ้โฮ ! รายการวิเคราะห์
คนดัง ๆ ทั้งนั้น สมองเยี่ยม ๆ ทั้งนั้น เพื่อสมองเราไป
ไม่ถึง...ฟังเขาสักนิด ตกลงว่าเมื่อคืนได้นอน ๓ ชั่วโมง
แต่ก็รู้สึกอึดใจว่า หูตาเรา ถูกใช้มา เพื่อรับข้อมูลบ้าง
ไม่ใช่ หู ตา กลับหูหลับตาตะพึด นอนตะพึด

ถ้านอนตะพึดต้องไปเป็นอะไรโยม ?

มาเป็นสมาชิกในหมู่มนุษย์กับเขาได้ไหม ?

มันน่าจะเป็นพวกอยู่ในคอกกับในรู ที่มันนอน...
ทั้งวัน

ถ้าหลับน้อยตื่นนาน หานักวิชาการที่เขาพูด เขา
วิจารณ์ เราฟัง มันก็ได้ “**ปรโตโมสะ**” ทำให้โศดประสาท
เรารับรู้...ข้อมูลข่าวสารที่เป็นเชิงสถิติปัญญา อย่าไป
เสียตายเลยว่ “**โอกาสเรียนน้อย**” หูตายังเป็นโอกาส
ให้เราได้ศึกษาตลอด

โยม ! ใครไม่ได้บวชเรียนน้อยใจไหม ? ไม่ได้
บวชเรียนเหมือนพระ...ได้รู้ธรรมะน้อยใจไหม ? ก็
อย่าน้อยใจสิ ! ทุกวันอาทิตย์ก็มาสิ...ต้นเดือน เดือน
ก็รู้ไปเอง วันละหน่อยสองหน่อย สั่งสมไป ก่อนตาย
ก็คงฉลาดกว่าเดิมเยอะแหละ !

นี่ละนั่น เราอยู่ในรัฐที่เขาปกครอง ก็ต้องมีส่วน
ในการปกครอง อย่าไปดื้อแพ่ง อย่าไปตั้งรัฐอิสระ อะไร
ขึ้นมา แล้วเขาก็ปราบ แล้วพอเขาก็ปราบ เราก็ไม่ต้อง
ทำมาหากิน ไม่ต้องคิดอะไรกันดี ๆ

“เกิดมาเพื่อให้เขาปราบ” โยมว่า
แย่ไหม ? กับเกิดมาปราบความโง่ ความ
เลวในตัวเรานี่ มันน่าจะดีกว่าเยอะไหม ?
หาเรื่องให้เขาปราบนี่

ถ้าให้อาตมาเลือกนะ จะไม่เหลียวไปมองเลย ใน
การแข็งข้อ เป็นเมืองขึ้น เป็นรัฐอิสระแล้วก็ให้เขาปราบ
แล้วก็บอกว่า “ตายเพื่อรัฐ” เพื่อถิ่น เพื่อชาติตระกูล
วงศ์ตระกูล หรือไม่ใช่ ! เขาเรียกอะไร ? “เผ่าพันธุ์”
แหล่ม ! มันเสีย...ชาติหนึ่ง เขาเกิดมาเพื่อจะเป็นอิสระ
เรามาเป็นอิสระทางกิเลสไม่ให้ครอบงำเราดีกว่าเยอะ !

👍 คนผู้นำรัฐ

ที่นี้ ท่านเขียนไว้ดีมากระหว่างข้างบนกับข้างล่าง
คนผู้นำรัฐ พระมหากษัตริย์ หรือผู้ปกครองบ้านเมือง
ก็จะต้องมีหมวดธรรมที่แยกแยะออกไป เช่น

“ทศพิธราชธรรม” คือ พระเจ้าแผ่นดินองค์
ไหนไม่มี ทานัง สีลัง ปะริจาคัง ฯลฯ ไม่มีทาน ไม่มีศีล
ไม่มีบริจาคช่วยเหลือเจือจาน ฯลฯ

กษัตริย์องค์ไหนน้ำท่วมก็ไม่เคยเตรียมถุงยังชีพ
ปะริจาคัง บริจาคทาน กษัตริย์องค์นั้นก็อยู่ได้ไม่นาน
ผู้นำนั้นก็อยู่ได้ไม่นาน

ฉะนั้น ทศพิธราชธรรมไปเรื่อยไปจนถึงที่เรียก
ว่า ไม่เป็นคนที่มีอารมณ์ฉุนเฉียวเกรี้ยวโกรธง่าย ไม่
เป็นคนเบียดเบียนประชาชน มือหึงสาอยู่ในใจสูงสุด

👍 อหิงสา...แบบนี้หรือ ?

แฮมโยม ! เดียวนี้ “อหิงสา” เขาพูดกันเต็ม...ไป
หมด แต่แล้วเขาก็ เมื่อไหร่จะข่าวออก หลังจากที่พวก
นั้นออกไป เขาก็คงหาว่า “ใส่ร้ายอีกละ” พอออกไป
แล้วห้องราชการถูกจำกัด รถกระทรวงต่าง ๆ ถูกจำกัด

โธ ! คนพันคนก็ต้องมีบ้าง พวกหัวขโมย การ์ด
ลักก็คนจะคุมไหว การ์ดหัลบบ้างไหมโยม ? หน้อย...
อยู่ตั้งหลายคืนไม่หัลบได้ยังงี้ ! พอหัลบเจ้าพวกนั้น
เขาก็ต้อง... ? อ้าวโทษมือที่ ๓ ก็แล้วกัน โทษมือที่ ๓
เข้าไปดะเงะทั้งรถทั้งห้องข้าวของข้าราชการ ไม่รู้ยัง
งี้ ! เข้าไปสำรวจได้ไม่กี่แห่ง ถ้าสำรวจทั้งหมดนี้ไม่รู้
จะหายไปเท่าไร ? ถ้าหายเยอะก็แย่ !

แต่เอาเถอะ ! ถ้าฝ่ายรัฐฯ ฝ่ายผู้นำไม่เบียดเบียน
ไม่ยิง เปิดประตูรับให้เข้าไป แต่พวกที่เข้าไปนี่ แกนนำ
จะห้ามไหวหรือ ! สำหรับคนที่จะไปฉกฉวยทรัพย์...

ในกระทรวง กรมกอง ล้วนแต่ของดี ๆ ไหม ?
รถของข้าราชการราคาแพง ๆ ไหม ?

อย่างน้อยก็มีวิทย์หัดดีกว่าของเราไหม ?

เอาไปเปลี่ยนคันของกูดีกว่า ไหน ๆ โอกาสเข้ามา
แล้ว เขาพูดอะไรนะ **“อย่ากลับมือเปล่า”** แก่นำ บอก
“มาเที่ยวนี้เราต้องไม่ไปมือเปล่า” ต้องเอาอะไรติด
ไปบ้าง

นี่ของทางราชการ เขาก็หาย แต่ยังเข้าสำรวจไม่
ได้ ถ้าเข้าสำรวจ...ไม่รู้ตำรวจฉลาดพอหรือเปล่า ! น่า
จะขอแก่นำจากพวกที่เอามือบเข้าไป ให้ไปดูพร้อมกัน
ว่า กูงัดแงะหายจริงหรือไม่ !

ถ้าเข้าไปแต่ตำรวจ เขาก็ต้องหาว่า **“ใส่ร้าย”**
อีก เพราะฉะนั้น นี่เขาก็ต้องมีปัญญาบอกกันซะก่อน
ถ้ากันไว้ซะก็จะได้รู้ว่า มีจริงไหม ? **“อหิงสา”** ไม่
เบียดเบียนทรัพย์สินและร่างกายชีวิตกันนี่

ตามหลักเขาบอก **“อะไรมาก มักจะเกิดอุบาทว์”**
รถมาก อุบาทว์หรืออุบัติเหตุก็เกิดขึ้นกันมาก คนมาก
ขโมยก็มากไปด้วยเปล่า ?

โยม ! คนมากขโมยมากไหม ? ที่มาน้อยกันนี้ ฟัง
กันน้อย ๆ นี่ ไม่ใช่พวกขโมย...จริงไหมโยม ? ถ้าเต็ม
วัดนี้โยมว่า มันมีมากันบ้างไหม ? มันต้องมีมาแน่ ๆ นี่

คนมากก็เกิดกระทบกระทั่ง รถมากก็เกิดเฉี่ยวชน คน
มากยิ่งงี้ก็ต้องมีปัญหามาตามาแน่ ๆ เลย

👍 ข้อดี...ของการมีพระน้อย

เดี๋ยวนี้ อาตมารู้สึกอยู่วัดนี้แล้วสบายใจขึ้นเยอะ
เลย มีพระน้อยเหลือเกิน เหลือ ๒ องค์ไม่ต้องเดินไป
ดูไกล เห็นองค์เดียวก็จบปัญหา ไม่ต้องมาดูองค์นั้นทำ
อะไร ? องค์นี้ทำอะไร ? ก็ดีไปอย่าง อย่างนี้นักว่าน้อย
แล้วจะ...?

แหม ! เจ้าคนไหนเวลาที่เขาจัดม็อบ ถ้ามีอบ

คนไหน...คนมาน้อย เขาจะถือว่า เขาหมดเครดิต หมด
ภาวะผู้นำ

ใครเป็นผู้นำ แล้วจัดมือบได้เยอะ เขาก็จะเกิด
เหลิง

เกิดอะไรรู้ไหม ? สังเกตไหมเวลารัฐบาลได้
เสียงมาก ก็ไม่ยอมฟังในพวกน้อย...จริงเปล่า ? เสียง
ข้างน้อยไม่ยอมฟัง

แล้วคอยดูนะ ! คุณสุเทพนี้ ตอนนีเขาก็อธิว่า **“ได้
มวลชนมาก”** รัฐบาลพูดอะไรมา เขาก็ไม่ฟัง แล้วก็
คุยด้วย

แต่ถ้าคนเริ่ม...น้อยลง ๆ คุณสุเทพจะเจรจาไหม ?
(เจรจา) ถ้าคนเหลือน้อย ก็ต้องอ่อนลงแหละ แล้วถ้า
รัฐบาลต่อไปนี้ เทียวหน้านี้ เลือกลงเหลือคะแนนน้อย
ลงนี้ สมมติว่า หายไปสักร้อยนี้ สส.(สมาชิกสภาผู้แทน
ราษฎร) หายไปตั้งร้อยคนนี้ ต่อไปนี้รัฐบาลจะฟังใคร
ต่อใคร แล้วก็เจรจาง่าย ในตอนที่ได้ชัยชนะใหม่ ๆ
นี่ ใครจะพูดอะไร...เอาความมากเป็นหลัก ๆ ไม่ค่อย
อยากฟังใคร

นี่ฝ่ายนี้เขาจะเป็นอย่างนี้ ต้องลองให้ขาลงนะ...
ถึงจะเจอกัน ถ้าต่างคนต่างขึ้น...ปรี๊ด ! หรือขึ้นคนลง
คน ก็เจอกันยาก ! แต่ถ้าเขาลงด้วยกันทั้งคู่

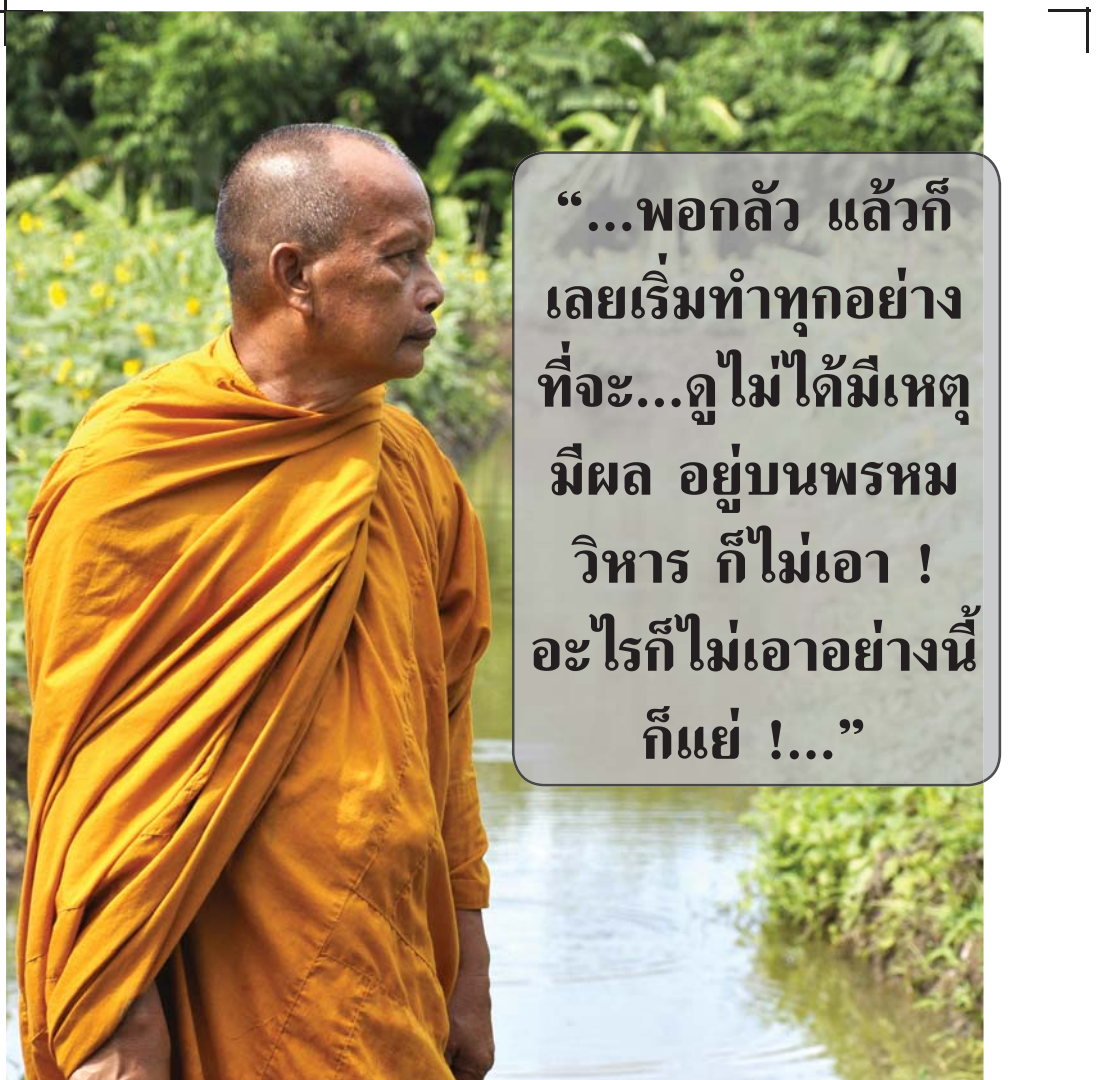
โยม ! ว่า รัฐบาลกับฝ่ายค้านจับมือกันมีสิทธิ
ไหม ? ต้องประชาชนสั่งสอน !

👍หยุดทะเลาะกันเถอะ !

นี่พระพุทธเจ้าเคยสอนพระ แล้วสอนไม่สำเร็จ
ตอนพระทะเลาะกัน เรื่อง น้ำเข้าส้วม (ราดน้ำ ไม่ราด) จะ
เอาเป็นเอาตาย พระพุทธเจ้ามาห้ามบอก “หยุดทะเลาะ
กันเถอะ” พระที่ทะเลาะกันกับสอนพระพุทธเจ้าว่า “ขอ
พระองค์อยู่เป็นสุข ๆ เถิด ข้าพเจ้าจะทำการให้
เห็นดำเห็นแดง”

พระพุทธเจ้าสอนไม่ได้ ! ก็เลยหนีไปอยู่ป่าปาลิ-
ไลยกะ ในภาพที่มีลิง กับช้างเอาดอกบัว กับรวงผึ้งมา
ถวาย นั่นแหละ ! ตอนพระองค์หนีพระทะเลาะกัน

เมื่อในหลวงเสด็จไปอยู่ จ.ประจวบฯ แล้ว ไม่รู้จะ
หยุดทะเลาะกันหรือเปล่า ? เหนื่อยนะ น่าสงสารท่าน

“...พอกลับ แล้วก็
เลยเริ่มทำทุกอย่าง
ที่จะ...ดูไม่ได้มีเหตุ
มีผล อยู่บนพรหม
วิหาร ก็ไม่เอา !
อะไรก็ไม่เอาอย่างนี้
ก็แย่ !...”

เป็นเราก็ แหม ! ลุกทะเลาะกัน พ่อแม่หัวอกแทบแตก
ปรากฏว่า พระพุทธเจ้าก็เลยเสด็จไปอยู่ป่า-
ปาลิไลยกะ ชาวบ้านเคยทำบุญกับพระพุทธเจ้า เคย
ฟังเทศน์กับพระพุทธเจ้า สาเหตุที่พระพุทธเจ้าไม่มา
เทศน์ให้เราฟัง เราไม่ได้ทำบุญกับท่าน เพราะพระพวกนี้

ก็เลยลงมติกัน อย่าใส่บาตร พระที่ทะเลาะกัน

ไอ้โฮ ! ไปบิณฑบาต...บาตรแห้งกลับมา ๆ ก็มา
คุยกันหยุดเถอะ ไม่ไหวแล้ว ไม่มีแรงแล้ว ก็ไปนิมนต์
พระพุทธรูปเจ้ากลับ บอก **“ไม่ทะเลาะแล้ว”**

นี่โยม ! อย่าไปใส่คะแนนให้เขาสักที ถ้าใส่ไปเขา
ก็ทะเลาะกัน เลือกตั้งครั้งหน้าใส่ให้น้อยที่สุด แต่ก็ผิด
กฎหมายอีก ผิดกฎหมายเลือกตั้งอีก ก็ไปก็ได้ ใส่ว่า
“ไม่ประสงค์ลงคะแนน” (Vote No) ถ้าใส่ไปอย่างนี้
ทุกคะแนนนี้

โยมว่า พวกนี้จะหยุดทะเลาะไหม ? เขาก็หยุด
เหมือนกันนะ

นี่เขายังรู้สึกว่ เขายังไม่รู้สึกตัวว่ ประชาชน
เปื้อนเขาเนะ ที่เขาทำกันทุกวันนี้

ถ้าเขารู้สึกว่ **“ประชาชนเปื้อนเขาเมื่อไร”** อาตมา
ว่ แน่نون ! เขาต้องกลับตัวกลับใจ กลับความ
ประพฤติ จากที่ทะเลาะเบาะแว้ง กลายมาเป็นพูด
คุยสร้างสรรค์ พัฒนาประเทศ ระบอบประชาธิปไตย
ปานนี้ไอ้โฮ ! เรานี้ ถ้าเราขึ้นเป็นอย่างนี้ คอย

ดูเถอะ โยม ! ไม่เกิน ๕ ปี ถ้าทะเลาะแบบนี้ ลาวต้อง
แข่งเราแน่ ๆ เพราะจีดีพี (Gross Domestic Product)
ตัวเลขเขา ก็เลยเราแล้ว เพราะฉะนั้น **ต้องคิดให้ดี**

👍 เนื้อแท้ของทศพิธราชธรรม

เอาละนี่พูดถึงฝ่ายปกครองทั้งทศพิธราชธรรม
ทั้งบำเพ็ญกรณียกิจของจักรพรรดิ คือ **หมายมั่นให้
อาณาจักรนี้รุ่งโรจน์ ไม่ใช่ตระกูลเรารุ่งโรจน์ ไม่ใช่
พรรคเรายิ่งใหญ่**

แต่ให้อาณาจักรที่เราปกครองนี้ มันไม่แพ้เพื่อน
ข้างบ้านเขา นี่ถ้าผู้นำตั้งเป้าอย่างนี้นะ แล้วยอมแพ้
กันเองในพรรคในอะไรก็ได้ แต่ขออย่าให้แพ้ข้างบ้าน นี่
เราเอาชนะกันเอง แต่เราแพ้ข้างบ้าน นี่เขาเป็นผู้นำที่...?
(อย่าให้พูดเลย เดี่ยวเขาจะเกลียดเพิ่ม อยู่แบบไม่มี
ศัตรูดีกว่า) แต่ว่าก็ต้องเตือนบ้างนะ แล้วก็ประกอบ
ราชสังคหะ*

*ราชสังคหะ ๔ : ๑.สะสมเมธัง ความที่ทรงพระปรีชาในการบำรุงธัญญาหารให้บริบูรณ์
๒.ปริสะสมเมธัง ความที่ทรงพระปรีชาในการสงเคราะห์บุรุษที่ประพฤติดี ๓.สะสมมาปะลัง
ความที่ทรงพระปรีชาในการบำบัดทุกข์ บำรุงสุขของราษฎร และ ๔.วาจาเปยยัง การตรัส
พระราชวาจาที่อ่อนหวานแก่ชนทุกชั้น โดยควรแก่ฐานะ

“ราชสังคหะ” คือ ทั้งด้านการเคหะ สถานที่อยู่อาศัยของประชาชนยังมีที่อาศัยน้อย ไม่มีบ้านพักเลยก็มี หรือเร่ร่อนก็มี จะเป็นด้านราชสังคหะด้านอื่น ๆ น้ำ ไฟฟ้า ประปา พลังงาน จะพอให้ประชาชนของตนนี้ พอบริโภคเท่าไร ? แต่มานั่งนึกดู ใครบางคนตะโกนด่าในหลวงฯ

ไอ้โฮ ! อาตมาฟังแล้ว ทำไมเขาไม่คิดถึงตอนท่านทำประโยชน์ ไปทำเรื่องน้ำ เรื่องดิน เรื่องอะไร เห็นว่าปีหน้าเขาจะจัดเรื่องดิน ท่านได้รางวัลเรื่องดิน มีเรื่องอะไรอีกโยมลองนึกสิ เรื่องที่ท่านได้รางวัลเรื่องดิน เอาสักข้อหนึ่ง ?

“แก้งดิน” แก้งดินเปรี้ยวโดยเอาน้ำใส่เข้าไป

แล้วมันจืด แล้วตรงนั้นเดี๋ยวนี้ก็ปลูกอะไรได้ แหม คิด
ได้ไง ! แก่ลงดิน

เราชนะโดนดินแก่ล้งปลูกอะไรไม่ขึ้น มันหมดสาร
อาหารก็เลยต้องซื้อปุ๋ยมาใส่ แต่ท่านใส่น้ำไปก่อนให้
น้ำ มันไปละลายความเปรี้ยว กรดอะไรออกไป ท่าน
บอก “เอามาดู”

เออละสมมติว่า ดีต่าง ในหลวงท่านจะมาผิต
ตอนนี่เรื่องสองเรื่อง แต่ทำดีมาเป็นร้อยเรื่อง หักลบ
ลบ แล้วต้องเหลือเท่าไร ?

แต่นี้มันยังงៃไม่รู้ยุคนี้ คณิตศาสตร์เขาใช้ไม่ได้
พอไม่ดีที สองทีก็...ล้มของดีหมดเลย แย่มาก !

“ผู้นำต้องไม่มีอคติ” ถ้าผู้นำมีอบจะขับไล่รัฐบาล
แต่ก็อย่ามีอคติ ลำเอียงไปถึงคนที่ไม่ได้เข้าร่วมกระทำ
แต่เพียงร่วมตระกูล ร่วมเชื้อชาติ...ไม่ถูกหรอก ! ถ้า
ใครไปเอารวมหมด

เขาต้องไม่มีอคติ ผิดคนไหนก็ว่า คนนั้นไป ไม่
ชอบใจคุณทักษิณ...ก็ว่าไป ไม่ชอบใจคุณยิ่งลักษณ์...ก็
ว่าไป

แต่อย่าไประรานเด็ก คนแก่ในตระกูลนั้น คนแก่
ในตระกูลชินวัตรมีไหม ? แล้วแกทำอะไรไหวไหม ? แก
มาร่วมระบบทักษิณไหม ? แกจะไปไม่รอดของแกอยู่
แล้ว แกคงนึกนะ แล้วมีงูเห่าอะไร กูไม่มีแรง จะไป
ร่วมระบบทักษิณแล้ว

👍 อคติ (ลำเอียง)

นี่เขาเรียกว่า “คนเขาอคติ” พออคติก็ ลำเอียง
เพราะเกลียด ลำเอียงเพราะกลัว โยมว่ามีไหม ?

กลัวว่า ตระกูลทักษิณยังอยู่ตระกูลนี้ ตัวเองจะ
เสียประโยชน์ที่ตัวควรจะได้ กลัวว่า จะแพ้เลือกตั้งทุก
เที่ยว อันนี้เขามี เรียกว่า อคติ

พอกลัว แล้วก็เลยเริ่มทำทุกอย่างที่จะ...ดูไม่
ได้มีเหตุมีผล อยู่บนพรหมวิหาร ก็ไม่เอา ! อะไรก็
ไม่เอาอย่างนี้ก็แย่ !

ที่นี้ มาหมวดที่สองจบแล้ว หมวดนี้ท่านเขียนว่า
เราเป็นสมาชิกของสังคม
เราเป็นคนกับสังคม

คนมีชีวิตอยู่อย่างมั่นใจ

ชีวิตที่ล้ำเลิศสมบูรณ์แบบ

เรามั่นใจว่าจะรักษาความดีไว้ได้ แล้วไม่ต้องยุ่ง
กับรัฐธรรมนูญฉบับไหนก็ได้ ไม่ต้องเลยที่ว่าเขาฉีกก็
มันไม่มีคนรักษาความดี

ถ้าคนเรามีชีวิตอยู่อย่างมั่นใจว่า
ชาตินี้จะรักษาความดีให้ได้ จะรักษาศีล
บำเพ็ญทานภาวนาอย่างดีให้ได้ เท่ากับ
เรามีธรรมนูญชีวิต และส่วนธรรมนูญ
ปกครอง เขาจะว่าไงก็...พูดง่าย ๆ คือ มี
หลัก ๒ อย่างก็คือ หลักศีลธรรมกับหลัก
กฎหมาย หลักกฎหมายก็ต้องเป็นพวก
ธรรมนูญของแผ่นดิน รัฐธรรมนูญของ
แผ่นดินนี้ ใช่ ! เป็นกฎหมาย

👍 **ตระกูลสัมมาทิฐิ (มั่นคงทางศีลธรรม)**

แต่ศีลธรรมนี้ เป็นความมั่นคงทางจิตใจ ทางสายเลือดของตระกูลนี้ ที่เขามีความมั่นคงในตระกูลของเขาในด้านศีลธรรม เขาเรียกอะไร ? พุทธภาษาแบบ... เขามั่นคงในมรดกธรรมของเขาทั้งตระกูลนี้

ถ้าตระกูลนี้มีความมั่นคงทางศีลธรรม ทางสัมมาทิฐิ บางที่ใช้สูงหน่อย ก็คือ **“ตระกูลสัมมาทิฐิ”** มั่นคงในความคิดเห็นถูกต้องตามครรลองครองธรรมไม่มีใครคิดเขว เป๋ไป

โยม ! ตอนนี โยมว่า กฎหมายมันเปี้ยวไหม ? กลิ้งไหม ? คือ มันเปี้ยว มันกลิ้ง...แยะ !

คนใช้กฎหมายนะ ถ้าเขาไม่เปี้ยวนะ แล้วอาตมาก็คงไม่โดนเปี้ยว โฉนดถูกกล้วยแขกหรรอก ดูตามหลักของกฎหมายสิ มันให้เราผิดคนเดียวได้ไง !

ทนายแต่งเรื่องให้ศาลนนท์ฯ พิจารณาว่านางโตครอบครองที่ดินแปลงนี้มา ๑๐ กว่าปี ๒๐ ปี ควรจะออกโฉนดให้ได้หรือยัง ก็ร่างเรื่องไป ทำมาหากินในแผ่นดินนี้ตั้งนาน ขอให้ศาลวินิจฉัยว่า ควรจะออกโฉนด

ให้ได้หรือยัง

ศาลเจ้าที่ที่แต่งเรื่องมาของทนาย ก็สั่งกรมที่ดิน ออกโฉนด

กรมที่ดินก็ปั๊มโฉนดออกมา มอบให้นางโต นางโตครอบครองอยู่ ๓ ปี ก็มาเสนอขายวัด

วัดก็รอบคอบส่งชี้ออก (สำเนา) ไปดู ให้ไปที่กรมที่ดินบางใหญ่ ไปถามชื่อว่า โฉนดที่ดินใบนี้มีปัญหาติดหนี้ ธกส. (ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์) อะไรบ้างไหม ? มันผิดทำนองครองกรรมกฎหมายข้อใด จะซื้อจะขายกัน ทางวัดจะซื้อนี้ จะซื้อได้ไหม ?

เจ้าหน้าที่ที่ดินก็ว่ามา “พระพยอมนี้เป็นพระชีระวาง ครุฑตัวแดงแจ๋ ทำไมจะซื้อไม่ได้” พอซื้อแล้วสัก ๓ ปี มีคนมาแย้งว่า โฉนดที่วัดซื้อนี้ เป็นโฉนดออกใหม่ โฉนดเก่าเขายังอยู่

แล้วโยมมันใจใหม่ว่า “พระพยอมทำโฉนดขึ้นเอง” ป. ๔ ทำโฉนดเป็นไหม ?

นี่โยมเราคิดนะ คนแต่งเรื่องก็...ไม่ผิด คนสั่งทำโฉนดก็...ไม่ผิด คนปั๊มโฉนดออกมาก็...ไม่ผิด คนได้

อาทมาขอสร้าง “อนุสาวรีย์โชนคดงกด้วยแซก” นี้
ประท้วงกระบวนการยุติธรรม และระบอบราชการไทย
เพื่อเป็นอุทาหรณ์สอนเตือนใจว่า
“เกิดเป็นคนไทย ระวังจะเป็นผู้ถูกกระทำให้เสียหาย
โดยถูกต้องตามกฎหมาย และระเบียบราชการอย่างโปร่งใส”

พระพยอม กัลยาโณ

โดนดเอามาขายวัดก็...ไม่ผิด แล้วให้ใครผิด “แน่ะ !
 แก๊สโซฮอลล์ผิด ! ให้วัดผิด ให้คนซื้อผิด” แล้วคิดดู
 สิ กฎหมายมันเปี้ยวไหม ? กฎหมายมันไม่เปี้ยวหรอก
 แต่คนใช้กฎหมายมัน...?

👏 สี่เท้ารู้พลาด นักปราชญ์รู้พลั้ง

เอาละเมื่ออาจจะมีพลาดได้ นักกฎหมายเองก็
 พลาด เขาบอกว่า

“สี่เท้ารู้พลาด นักปราชญ์รู้พลั้ง”

รัฐบาลก็พลาดไหมเที่ยวนี้ ? (พลาด) ไปออกสุด
 ซอยทำไม ! เหมมาแข่งทำไม ! พอฝ่ายรัฐบาลพลาดตอน
 นี้ฝ่ายใครกำลังจะพลาด ? ถ้าบอยคอต (Boycott)

ไม่ลงเลือกตั้งก็ มีอะไรกันอีกก็พลาด...ซ้ำ ๆ กัน

เหมือนเมื่อก่อนนี่ไป เจ้าผู้ชาย ผัวเขาทิ้งเมีย ไปมีเมียใหม่ เพศัญเมียใหม่หลอก ให้โอนทรัพย์สินอะไรไม่รู้ให้ แล้วเขาเลิกเลย ไปมีผัวใหม่ เจ้านั่นก็จะกลับไปคืนดีกับคนเก่า เจ้าคนเก่าก็ดันไปมีผัวใหม่อีก ก็เลยผิดเลย ผิดซ้ำซ้อนกัน

พวกลูก ๆ ก็มาพึมพำบ่น “หลวงพ่อ...แย้ ! หนูก็เลยเป็นลูกกำพร้า ไปอยู่กับแม่ก็เจอพ่อเลี้ยง ไปอยู่กับพ่อก็ไปเจอแม่เลี้ยง ลูกก็ลำบาก !” เขาชวนกันผิดคนข้าง คนละที คนละจังหวะ

เพราะฉะนั้น มันมีคนผิด คนผิดจิ้มคนผิด คนโก่งจิ้มคนโก่ง มันไม่ใช่เกลียดจิ้มเกลียดแล้ว ฉะนั้นใครที่มั่นใจว่า เราไม่ผิด เราจะไม่ทำผิด เราจะมีชีวิตที่ล้าเลิศสมบูรณ์ ด้วยความไม่ผิดพลาด

พูดง่าย ๆ ว่า เราจะหาความสุขจากการไม่มีใครมาโจทก์ เราไม่ต้องเป็นจำเลย ความประพฤติของเราต้องไม่มีใครมาโจทก์ ให้เป็นจำเลย ถ้าระวังตัวไม่ให้เป็นจำเลยได้ ไม่ต้องให้ใครเขามาโจทก์โทษเรา

ประพฤติให้มันถูกมันดีซะ มีชีวิตล้า
เลิศซะ มีชีวิตสมบูรณ์อยู่ในศีลธรรมซะ ก็
จะนำชีวิตสู่จุดหมายโดยที่แทบไม่ต้องไป
เรียนรู้ เรื่องธรรมบุญฉบับไหน ? หน้าไหน ?
บรรทัดที่เท่าไร ? มาตรการที่เท่าไร ?

👍 มาตรฐานเดียว : ชีวิตอยู่ในศีลในธรรม

ขอให้เรามีมาตรฐานเดียว คือ มาตรฐาน
ของความมั่นใจ ว่า เรามีชีวิตอยู่ในศีลในธรรม
รัฐธรรมนุญจะมีหรือไม่มี เราก็...ช่วงที่เขายังร่าง
ไม่เสร็จ เราอยู่ได้ไหมโยม ? เพราะของเราร่างของ
เรามาเสร็จแล้ว อาตมาก็ร่างแล้วว่า ชีวิตนี้จะต้อง
อยู่ตายในผ้าเหลือง...ร่างเสร็จแล้ว

แล้วโยมว่า ใครจะมาฉีกได้ไหม ?

อาตมาก็ต้องระวัง ! ไม่ให้สีกาคนไหนมาฉีกจีวร
ได้ เราก็ต้องมั่นใจในชีวิตพรหมจรรย์ของเรา แล้วเรา
จะไม่ต้องไปสนใจรัฐธรรมนุญมันมาตราอะไร ? มัน

เขียนถึงเรื่องอะไร ? แต่ถ้าเราจะรู้ไว้บ้าง เพื่อช่วยแนะนำ
ช่วยเหลือปรึกษา ก็ว่าไป แต่ถ้ามันรบกวน ก็ไม่ต้อง
อ่านมัน อ่านไปอ่านมาก็มีน ภาษากฎหมาย พวกคำ
ภาษากฎหมายนี่ มันภาษาที่น่าเบื่อ !

แล้วกฎหมายในโลกนี้ มีคนพูดเมื่อคืนว่า กฎหมาย
ประเทศไทย กลิ้ง ดีความเยอะเยอะไปหมด ภาษาคำ
ของไทย คำเดียวก็ ผวนไปได้ตั้งหลายอย่าง เช่น

น้ำ นี่ ภาษาอังกฤษว่าไง ? วอเตอร์ (Water) ใช้
หรือเปล่า ? แต่ของเราเนี่ย มีน้ำนุ่น น้ำนี้ น้ำภูเขา น้ำ
ประปา น้ำในหนอง น้ำคลอง แล้วยังมีน้ำเนาอีก แต่
ของภาษาฝรั่งน้ำ ก็คือ วอเตอร์ที่เดียวจบ ไม่เห็นมีใส่
ด้วยน้ำอะไร ? ของเราเนี่ย กฎหมายก็ใส่กฎหมายลูกกัน
พลิกแพลงกัน

นี่โยม ! เชื้อใหม่คอยดูนะ พวกที่ทำผิดกบฏนี่
คอยดูเถอะ ! เดี่ยวยกเลิกหมด ไม่มีใครติดคุกเพราะ
เขาเก่งกฎหมาย เขาก็ทำเรื่องซัอน ๆ ให้ผิดจน คนที่
พิจารณามีน ! (มึงผิดก็ซ้าซัอน กู้ดดลินไม่ถูกแล้ว)

เพราะฉะนั้น เราร่างรัฐธรรมนูญชีวิตของเราให้

“...ธรรมบุญชีวิต ที่นักปราชญ์ทางศาสนา ท่าน
ชี้ข้อได้ ถ้าเรามั่นคงในชีวิตเรา เราก็จะนำชีวิต
เราไปสู่จุดหมายที่ สะอาด สว่าง สงบ ไม่มี
ต้องเร่ร่อนวุ่นวาย ไม่มีเรื่องสกปรกบนถนน...”

มันคงเถอะ ! แล้วไม่ต้องไม่พะว้าพะวงว่า ตอนนีเข
จะร่างรัฐธรรมนูญอะไร ? ขอให้พวกที่เขาชอบด้านนี้
เชิญไปเลย ! ให้เขาถูกฉกเวลา...ไปนั่งร่างให้หมด

เรานี่เหลือเวลาทำอะไรให้มันเป็นประโยชน์
เพราะเราร่างรัฐธรรมนูญชีวิต ด้วยความมั่นคงในชีวิต
เราว่า **“เราจะอยู่ในศีลในธรรม”**

อาตมาก็จะอยู่ในร่มกาสาวพัสตร์ โยมก็จะอยู่ใน
ศีลในธรรม แค่นี้เราก็อยู่ของเรา...สบาย !

👍 **ธรรมนูญชีวิต : สะอาด สว่าง สงบ**

นี่คือ **ธรรมนูญชีวิต** ที่นักปราชญ์ทาง
ศาสนา ท่านชี้ช่องไว้ ถ้าเรามั่นคงในชีวิตเรา เรา
ก็จะนำชีวิตเราไปสู่จุดหมายที่ **สะอาด สว่าง
สงบ** ไม่ต้องเรื่องวุ่นวาย ไม่มีเรื่องสกปรกบน
ถนน

โยมว่า เขามาชุมนุมกันขยะเยอะไหม ? วันหนึ่ง
๓ ตัน ในที่ชุมนุมนะ แล้วทุกคนก็มีสันดานพอ ๆ กันทั้ง
นั้นแหละ ที่จะมาบอก “เฮ้ย ! ที่ังไม่ได้ต้องเก็บ” เขาก็

ทิ้งให้เทศกิจเก็บ ภาระก็ไปอยู่กับ... ? (โธ่โฮ ชยะ) แล้ว
เขามีคนให้น้ำเยอะ เขาบอกมันขำที่สุดเลย ! “มือที่ ๓
มาขโมยน้ำไปตั้งหลายแพค”

ไม่รู้เขาจะทำได้จริงไม่จริง ! อาตมาว่านะ นิโยม
เชื่อไหม ? มันประหลาดมากเลย เมื่อ ๒ วันนี้ คน
ที่ไปม็อบ เขาก็เตรียมเสบียงไปช่วย ปรากฏว่า เขาก็
ใส่น้ำไปเยอะ...ไปเจอน้ำที่โน่นเยอะ เขาก็ไปประชุม ๒
วัน แล้วเขาก็จะกลับบ้าน เขาก็เลยเอามาให้ที่วัดนี้บ้าน
เลย “นี่น้ำม็อบนะโยม !” (มันมีอีกแหล่ง...น้ำม็อบ !)
บ้านเลย เอามาลงไว้ให้บ้านเลย แล้วแถมได้อะไรมา
ด้วย...พระใช้ไม่ได้ ในที่ม็อบอยู่นั่นนะ “ยุงชุม” มันก็มี
ที่ฉีดยาฆ่ายุง มาให้ตั้ง ๒ ลัง เขาบอกว่า ไปช่วยม็อบ
แล้วม็อบของเขาเยอะ ก็เลยนึกถึงวัด (ก็ประชุมเถอะ !)
เราก็ได้บ้างแหละ

ที่บอกว่า “มองให้ดีมีแต่ได้ ไม่มีเสีย” อย่าไป
คิดกลุ้มเลย บางคนนี่ แหม ! บอก “กูอยากจะถูกคอ
ตาย เมื่อไรจะจบ ๆ สักที...ม็อบ”

พวกคนที่อยู่ทำมาหากิน ตรงม็อบนะ เขาก็กลุ้ม

เหมือนกันนะ ก็ลำบากเหมือนกัน จะออกจะเข้า รธรา
ก็ไม่สะดวก เขาก็กลุ้ม

แต่ว่าเห็นเขาว่านะ บางคนที่อยู่อีสาน...ที่เขา รวย
กัน เขาหนี mobs ไปเที่ยวทางเหนือ แล้วเพิกฤษณาว ไปดู
แม่คะนึ่ง แล้วไปดูอะไรกัน ฯลฯ เขาบอก “ไปรีสอร์ท” แล้ว
โยมรู้ไหมทำไม ! รีสอร์ทไปเกิดในไร่ในนา ในป่า ในเขาเยอะ
เพราะนี่คนเขาเปิดกรุงเทพฯ ใจ มันวุ่นวาย ! ก็ไปที่นั่น

เพราะฉะนั้น นี่ก็นำชีวิตเราไปสู่จุดหมายปลายทาง
ทางที่ สว่าง สะอาด สงบ

“ไปเถอะ ! ทางโน้นมันสะอาด อากาศดี” แล้ว
หนาว...อากาศกำลังดีเลยตอนนี้ แล้วดอกไม้เขากำลัง
จัดสวย ที่เขาเขียว แถวทับลานอะไรพวกนี้ ที่ว่าเป็น
อากาศอันดับ ๓ ของโลกนะ เขตโอโซนที่ดี จองเต็ม
หมดเลย เต็มไม่มี...ยัดเยียดเลย

👍รีสอร์ทธรรมะ

นี่อาตมาคิดไว้ตอนแรกจะทำ....น้ำดันท่วมชะ
นี่ ว่าจะทำ “รีสอร์ทธรรมะ”

เออ ! เมื่อวานนี้ไปดูนะ แหมนึกแล้ว เอ้าทำไม ! เรา
ทำได้จังหวะ ทำบ้านหลังเล็ก ๆ ๆ ๆ นี่หลังอย่างนี้ไป
ทำไว้เกือบร้อยหลัง นี่เดี่ยวจะเปิดแล้วปีหน้า “**ริสอร์ท
ธรรมะ**” (หลวงพ่อน่าจะพาไปบ้างล่ะ)

เออ ๆ เดือนไหนดีล่ะ ? (มกราคมนะ) อ้าวเดี่ยว
จดวันไว้วะ ถ้าไปเช้าแล้วกลับเย็น แต่ค้างสักคืนก็ดีนะ
ไปไหมโยม ? ไปดูหน่อยสิ ! หลังอย่างนี้ ทำไว้เยอะเลย
ตอนนี้มันเกิดอะไรรู้ไหม ? เราอาจจะฟลุค เพราะ

อะไร ? เขาสั่งทุบสั่งรื้อ กรมอุทยานฯ สั่งรื้อบ้านริสอร์ท
ใหญ่ ๆ บนเขาเขียว บนวังน้ำเขียว เขารื้อหมดเลย เยอะ
เลยรื้อทุบ น่าเสียดาย น่าจะบอกให้เราไปรื้อหน้าต่าง
วงกบ อะไรออกมาก่อน นี่เขาดันเอาแมคโครไถเลย น่า
เสียดาย !

หลังหนึ่งตั้ง ๒๐ ล้านก็มีนะ ๑๐-๒๐ ล้านก็มี
แมคโครไถเลย รุนคุณดำรง พิเศษ ทำมา เตี้ยวนี้เขาก็
เริ่มทำอีก

ที่จริงนะ รัฐฯ น่าจะตกลงกับเจ้าของที่ซะให้ดี โอน
มาเป็นของรัฐฯ แล้วรัฐฯ ก็เก็บค่าเช่าที่พัก เข้าประเทศ
พัฒนาได้...ดันไปไถซะ

กฎหมายรัฐธรรมนูญ มันเป็นแบบนี้ เขาเรียกว่า
อะไร ? กฎหมายเมืองไทย บางทีมันก็เป็น “ผีมัดตราสัง”
ถ้าข้าราชการคนไหนไม่รู้จักพลิกแพลงแก้ไข ก็กลายเป็น
ทำอะไรไม่ได้ กฎหมายมันว่าอย่างนี้ กฎหมายมันว่า
ต้องรื้อ ก็ต้อง...? (รื้อ) ที่จริงถ้าไม่รื้อก็ทำประโยชน์ต่อ
ไปก็ยังได้ เอาเงินภาษีเข้ารัฐฯ

มันเหมือนตัดต้นไม้แล้วพอยึดได้ เขารอคดี พอ

“กัลว” นี้ ถ้าเป็นกัลวบาป ดาษชั่ว กัลว
บาป “โศไธ ! เป็นธรรมชาติเย็นมเดย”

คดีจบไม่ผูกพอดี แล้วเราก็ไม่ได้อะไร ? เสียเวลาว่า
ความให้มันอีก

นี่กฎหมายมันเป็นอย่างนี้...บ้านเราเสียเวลา
แล้วก็เสียของด้วย

ที่จริงนะไหน ๆ ก็สร้างไปแล้ว เราก็ซื้อที่เขาให้
เขาหน่อย แล้วรัฐพอได้กำไร ก็เก็บค่าเช่า แล้วก็สร้าง
งานให้คนด้วย ใช้หรือเปล่า ? สร้างงานให้คนทำความ
สะอาด จัดอาหาร แล้วเขาจะประชุม สัมมนา ห้างร้าน
หรือบริษัท...ได้เงินเข้ารัฐฯ

นี่จะไปโทษรัฐฯ ก็ไม่ได้ กฎหมายมันร่างไว้อย่าง
นั้น นี่ถ้าเป็นเรานะ มีเมตตา สงเคราะห์กัน มีพรหม
วิหาร แบ่งได้แบ่งเสียกัน (!!!!) ก็กลัวอย่างนี้ !

แหม ! พูดถึงคำว่า “กลัว” นี่ทำให้นึกถึงว่า ตอน
นี้สังคมไทยเสียสัญญาตญาณไปข้อหนึ่ง คือ ข้อสุดท้าย

“สัญญาตญาณ” ก็แปลว่า **สิ่งที่ประพฤติ**
เพื่อให้อยู่รอดของสิ่งมีชีวิต สิ่งมีชีวิตจะต้องกระทำ
ประพฤติอยู่ ๔ อย่าง เพื่อความอยู่รอดของชีวิตและ
เผ่าพันธุ์ มี ๔ ข้ออะไรบ้าง “กิน นอน สืบพันธุ์ หนีภัย

กลัวภัย ๔ อย่าง” ถ้าไม่กินเลยอยู่ได้ไหม ไม่นอนพัก
เลยทำงานทั้งวัน แหมแล้วไม่สับสน乎 ไม่มีเพศสัมพันธ์
กับใครทั้งสิ้น สูญพันธุ์ไหม

สุดท้าย ถ้าภัยมา มันมีสัญชาตฯ ให้หนี แต่คน
เดียวนี้ถูกปลุกกระดม ให้กลัวให้สู้ “สู้! ๆ ๆ” จนลืมกลัว
แล้วถ้าเขายืนกลัวก็ให้กินใบกระท่อมบ้าง ยาบ้าบ้าง
ให้ทำลายสัญชาตญาณกลัว

👍 **กลัวชั่ว/บาป : เป็นธรรมชาติเยี่ยม**

ที่จริง “กลัว” นี้ ถ้าเป็นกลัวบาป อายชั่ว กลัว
บาป “ไอ้โฮ! เป็นธรรมชาติเยี่ยมเลย”

แต่เดี๋ยวนี้คนไม่กลัวตายแล้ว ถูกม็อบปลุกกระดม
เขาจะถามเรื่อย “สู้! ไม่สู้!”

ต้องบอกว่า “สู้!”

ถ้าไม่สู้ เดี่ยวพวกแกนนำบอก “มึงไปให้พ้น”

ถ้ามีใครพูดสักคนหนึ่งนะ พอแกนนำถามว่า “สู้!
ไม่สู้!”

บอก “กูไม่สู้หรอก เอาชีวิตรอดก่อน” ตาม

สัจจะตถาณ

ถูกลั้วว่า “จะสู้แบบตายไม่มีประโยชน์” ไม่ได้
สู้กับคนชาติอื่น

ถ้าพูดอย่างนี้ละ สงสัยเขาหลงจากเวทีมาตบปาก
แล้วเขาก็จะพูดไม่ออก ต่อไปพวกแกนนำจะไม่มีใคร
ถามอีกเลยว่า “สู้ ! ไม่สู้ !”

👍 คนจะตาย...เพราะความไม่กลัว

นี่บางที่บางยุคบางสมัยคนจะต้องตายลงไป
เพราะความไม่กลัว

คำว่า “หมูไม่กลัวน้ำร้อน”

คำว่า “ตายก็ไม่กลัว” “ตายเป็น...ตาย !”

นี่ถ้าพูดกันอย่างนี้ทุกฝ่ายนะ ตายเป็น... ? (ตาย !)

“กูไม่กลัวมึง !”

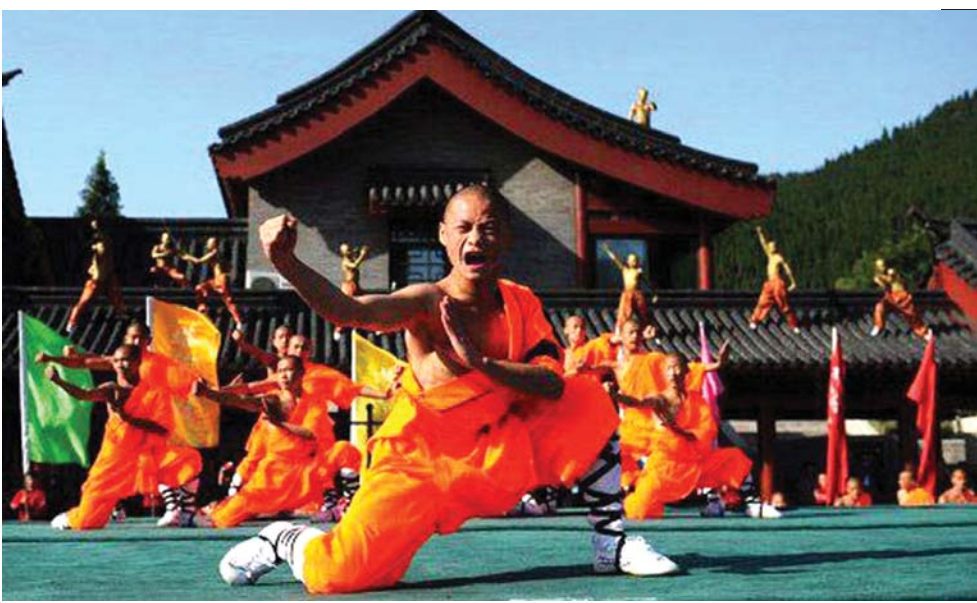
นี่เขาชอบพูดกันตอนนี่ “กูไม่กลัวมึง !”

สไนเปอร์มันบอก “ไม่กลัวก็อย่ากลัว” เดี่ยว
กูไลค์ (Like) ไปหาเอง มันก็อาจจะตายกันเยอะ ก็
เพราะว่า “ไม่กลัว !”

สัญญาตณฺหาณมีให้กลัวนะ ใน ๔ ข้อนะ ถ้าไม่กลัว
เลยตายหมด หนาวก็ไม่กลัว ร้อนก็ไม่กลัว ไฟอยู่ข้าง
หน้าก็ไม่กลัว เดี๋ยวเข้าไปเลย...ตาย !

👉 ฝึกพลังจิต

แต่ถ้าไม่กลัว ต้องทำแบบพวกวัดเล่าหลิน โยม
ได้ดูไหม ? โอ้โฮ ! อาตมาได้ดูอยู่ครั้งหนึ่ง ไม่รู้เขา
ทำได้ยังไง ! นักบวชของวัดเล่าหลินนี่นะ เขาจะฝึก
ให้ทุกอย่างแข็งแกร่งในร่างกาย ให้เอาไม้ซุงทั้งต้นนะ
กระทุ้งไปตรงนี้ (อู๊ฮู ถ้าเป็นเราน่าจะทะลุหลังเลย ดัง...

ตึก ! ไม่เป็นไร ! แล้วเอาไม้ดุ้นขนาดนี้ หวดหน้าท้องหัก
กระเด็น...ไม่เป็นไร ! ไปหวดตรงอื่นไม่ว่านะ หวดกลาง
กระบาลเลยโยม ! ไม้หัก ๓ ท่อน...ไม่เห็นเป็นไร) เขา
เรียกว่า “ฝึกพลังจิต”

ถ้าเราจะไม่กลัว เราต้องมีพลังจิตถึงขนาดนั้น แต่
เท่าที่ทุกวันนี้ เขาพูดประโลมเล้าให้เราหมดความกลัว
เพื่อเราจะได้อยู่ข้างหน้า ซึ่งในตอนนี้นักกณน้อมบ
นี้ เขาให้ผู้หญิงอยู่ข้างหน้า แล้วถามผู้หญิงว่า “สู้ !
ไม่สู้ !” พวกผู้หญิงก็เสียฟอร์มไม่ได้ “สู้ !” ไปอยู่ข้าง
หน้าเขา ถ้าหากเขายังมาละก็...ตายก่อนเพื่อน !

เอาละแค่นี้ละนะวันนี้ ขออย่างเดียว คำเดียว

เริ่มต้นว่า ถ้าคุณจะอยู่เป็นสมาชิกที่ดีในสังคม เป็น
มนุษยชาติที่ดีที่สุด ก็จะต้องเริ่มมีหลักพรหมวิหาร พอ
มีพรหมวิหารก็จะบำเพ็ญการสงเคราะห์ ไม่เอารัดเอา
เปรียบ ไม่แย่ง ไม่ชิง มีแต่อยากช่วยกัน แล้วมันก็จะดี
มันใจตัวเองอยู่ในศีลในธรรม จนกระทั่งแทบไม่รู้ว่า
มาตราอะไร ? ในรัฐธรรมนูญ

ไม่เช่นนั้นคนรุ่นก่อน เขาไม่ได้อ่านรัฐธรรมนูญ
เขาอยู่ได้ยังไง ! เพราะเขาก็มีธรรมนูญชีวิตของเขา เขา
จึงอยู่ได้อย่าง มีชีวิตของเขาที่ดีปกติ

ก็ขออวยพรให้ทุกท่าน **จงมีธรรมนูญชีวิต** คือ
มีพรหมวิหารเป็นต้น จนกระทั่งถึงพึ่งตนเองได้ ให้คน
อื่นได้พึ่ง และก็ขอให้มีความมั่นคง แน่วแน่ มั่นใจว่า
จะไม่ผิดศีล ผิดธรรม จะไม่ก่อกรรม ทำเวร ตั้งแต่ฆ่า
ลักทรัพย์ ให้ผู้อื่นต้องเจ็บช้ำ เพราะการกระทำของ
เรา ขอให้ทุกคนมีความมั่นใจสูงสุดว่า ชาตินี้ไม่หลุด
จากความดี ความงาม จะอยู่ในศีลในธรรม อย่าง
ตลอดไป ด้วยกันทุกท่านทุกคน เทอญ.

“...จงมีธรรมบุญ
ชีวิต คือ มีพรหมวิหาร
เป็นต้น จงกระทำถึง
พึงตนเองได้ ให้คน
อื่นได้ฟัง และก็จะ
ให้มีความมั่นคง แน่ว
แน่ มั่นใจว่า จะไม่ผิด
คือ ผิดธรรม จะไม่ก่อ
กรรม ทำเวร...”

ร่วมสนับสนุนโครงการต่าง ๆ ของมูลนิธิสวนแก้ว

□ โปรดติดต่อ

พระราชธรรมนิเทศ (พระพยอม กลฺยาโณ)

วัดสวนแก้ว/มูลนิธิสวนแก้ว, องค์การสาธารณประโยชน์

ตำบลบางเลน อำเภอบางใหญ่ จังหวัดนนทบุรี ๑๑๑๔๐

หรือส่งจ่ายในนาม

มูลนิธิสวนแก้ว, องค์การสาธารณประโยชน์

ธนาคารกสิกรไทย สาขาบางใหญ่ จังหวัดนนทบุรี

บัญชีออมทรัพย์ บัญชีเลขที่ ๒๖๙-๒-๑๒๕๓๓-๑

□ สำนักงานมูลนิธิสวนแก้ว

โทรศัพท์ ๐-๒๕๕๕-๑๔๔๔, ๐-๒๕๕๕-๑๙๔๖ # ๑๐๙

๐-๒๕๖๑-๕๐๒๓, ๐-๒๕๖๑-๕๖๐๒-๓, ๐-๒๕๖๑-๖๒๖๒,

แฟกซ์ ๐-๒๕๖๑-๕๐๒๒

□ ฝ่ายกิจกรรม

โทรศัพท์ ๐-๒๕๕๕-๑๔๔๔, ๐-๒๕๕๕-๑๙๔๖ # ๑๐๘

๐-๒๕๖๑-๕๐๒๓, ๐-๒๕๖๑-๕๖๐๒-๓, ๐-๒๕๖๑-๖๒๖๒,

แฟกซ์ ๐-๒๕๖๑-๕๐๒๒

□ ฝ่ายประชาสัมพันธ์

โทรศัพท์ ๐-๒๕๕๕-๑๔๔๔, ๐-๒๕๕๕-๑๙๔๖,

๐-๒๕๖๑-๕๐๒๓, ๐-๒๕๖๑-๕๖๐๒-๓,

๐-๒๕๖๑-๖๒๖๒ # ๑๐๔, ๑๐๗

แฟกซ์ ๐-๒๕๖๑-๕๐๒๒

คุณไม่ใช่เราขอ

ปัญหาที่สร้างความยุ่งยากพอควร คือ การจัดการกับสัมภาระที่ค่อนข้างจะสร้างปัญหามาก ดังนี้

เราจะเก็บของที่มากเกินไป	ไปทิ้งที่ไหน
เราจะนำของที่เก่าเกินไป	ไปทิ้งที่ไหน
เราจะรวบรวมของที่ชำรุดแล้ว	ไปทิ้งที่ไหน
เราจะรื้อบ้านเก่าบ้านพัง	ไปทิ้งที่ไหน
เราจะล้างสต็อกสินค้า	ไปทิ้งที่ไหน
เราจะเก็บเสื้อผ้าไม่ใช่แล้ว	ไปทิ้งที่ไหน
เราจะลากรถพังรถเก่า	ไปทิ้งที่ไหน
เราจะจัดการของที่ไม่ใช้ทุกชนิด	ไปทิ้งที่ไหน

หากท่านมีปัญหาดำเนินการตามนี้ เราแก้ไขได้ เพียงกดโทรศัพท์

หมายเลข ๐-๒๕๕๕-๑๔๔๖ # ๑๑๓-๑๑๙, ๑๓๓, ๑๓๕

๐-๒๕๕๕-๑๔๔๔, ๐-๒๕๒๑-๕๐๒๓,

๐-๒๕๒๑-๕๖๐๒-๓, ๐-๒๕๒๑-๖๖๖๒,

แฟกซ์ : ๐-๒๕๕๕-๑๒๒๒ E-Mail : Kanlayano@gmail.com

เพื่อความรวดเร็ว กรุณาโทรติดต่อเจ้าหน้าที่ “โดยตรง” เพื่อติดต่อเจ้าหน้าที่เพื่อนัดหมาย วัน เวลา และสถานที่ ในการไปรับของบริจาค

แผนที่เดินทางมาวัดสวนแก้ว

